

Analízis I

Simon László előadása alapján

ELTE, 2009. január

Ajánlott irodalom:

- [Komornik Vilmos: Valós analízis előadások](#)
- [Mezei István, Faragó István, Simon Péter: Bevezetés az analízisbe](#)

Előadó e-mail címe: simonl a ludens.elte.hu-nál

Ez a jegyzet **nem** szakirodalom s nem garantált, hogy az órai anyagot teljesen lefedi, az előadásokra bejárni ajánlott.

Ha a jegyzetben helyesírási, tartalmi vagy formai hibát találsz, kérlek jelezd az előadónak vagy a tuzesdaniel@gmail.com e-mail címen!

A korábban (középiskolában) tanultakból általánosítunk. \mathbb{R}^n -ben éltünk eddig, ahol vektor alatt ezt értettük: 09.16

$\mathbf{v} = (v_1, v_2 \dots v_n)$ ahol $v_j \in \mathbb{R}$ és $\mathbf{v} \in \mathbb{R}^n$ Ezen vektorfogalmat fogjuk általánosítani úgy, hogy a már korábban tanult vektorok némely tulajdonságait kiválasztjuk, s egy halmaz (\mathbb{V}) elemeit $(a, b$ és $c)$ akkor fogjuk vektoroknak nevezni, ha az alább kiválasztott - és korábban (középiskolában) már tanult - tulajdonságokat (a műveletekkel) teljesítik.

- összeadás $+$

\mathbb{R}^n -ben azt mondtuk, hogy $\mathbf{v} + \mathbf{u} = (v_1, v_2 \dots v_n) + (u_1, u_2 \dots u_n) = (v_1 + u_1, v_2 + u_2 \dots v_n + u_n)$, ezek tulajdonságaiból az alábbiakat általánosítjuk:

1. $a + (b + c) = (a + b) + c$ (asszociativitás)
2. $\exists ! 0 \in \mathbb{V} : a + 0 = 0 + a = a$ (egység semleges elem létezése)
3. $\forall a \in \mathbb{V} \exists ! (-a) \in \mathbb{V} : a + (-a) = 0$ (inverz elem létezése)
4. $a + b = b + a$ (kommutativitás)

Az első 3 tulajdonságokkal rendelkező struktúrát csoportnak, a 4-ikkel is rendelkezőt Abel-csoportnak, vagy kommutatív csoportnak nevezzük.

- skalárral való szorzás \cdot

Legyen $\lambda, \beta \in \mathbb{R}$! \mathbb{R}^n -ben azt mondtuk, hogy $\lambda \mathbf{v} = \lambda(v_1, v_2 \dots v_n) = (\lambda v_1, \lambda v_2 \dots \lambda v_n)$, ezek tulajdonságaiból az alábbiakat általánosítjuk:

1. $\lambda(a + b) = \lambda a + \lambda b, (\lambda + \mu)a = \lambda a + \mu a$ (disztributivitás)
2. $\lambda(\beta a) = (\lambda\beta)a$
3. $1a = a$

Definíció: Ha egy halmazon értelmezve van az összeadás és a skalárral való szorzás a fentiek szerint, akkor azt

vektortérnek (avagy lineáris térnek) nevezzük.

Ismert művelet volt \mathbb{R}^n -ben a skaláris szorzás, ezt értettük alatta: $\langle \mathbf{v}, \mathbf{u} \rangle = \sum_{j=1}^n v_j u_j$. Erre érvényesek az alábbi

tulajdonságok:

- $\langle a, b + c \rangle = \langle a, b \rangle + \langle a, c \rangle$
- $\langle a, b \rangle = \langle b, a \rangle$
- $\lambda \langle a, b \rangle = \langle \lambda a, b \rangle$
- $\langle a, a \rangle \geq 0$ és $\langle a, a \rangle = 0 \Leftrightarrow a = 0$

Definíció: Legyen X vektortér, amelynek elemei között értelmezve van a skaláris szorzat (két elem skaláris szorzata egy \mathbb{R} -beli szám) a fenti tulajdonságokkal. Ekkor X -t valós euklideszi (eukleidészi) térnek nevezzük.

Jó **példa** az euklideszi térre a $[0,1]$ intervallumon értelmezett folytonos függvények összessége (röviden $C[0,1]$) a

szokásos összeadással, számmal való szorzással, ha a skaláris szorzat definíciója: $\langle f, g \rangle := \int_0^1 f \cdot g$.

Definíció: Legyen X valós euklideszi tér! Ekkor egy $a \in X$ elem normáját így határozhatjuk meg: $\|a\| := \sqrt{\langle a, a \rangle}$

A norma tulajdonságai:

1. $\|a\| \geq 0$ és $\|a\| = 0 \Leftrightarrow a = 0$
2. $\|\lambda a\| = |\lambda| \cdot \|a\|$
3. $\|a + b\| \leq \|a\| + \|b\|$ (háromszög egyenlőtlenség), mert $\langle a + b, a + b \rangle = \langle a, a \rangle + \langle b, a \rangle + \langle a, b \rangle + \langle b, b \rangle = \|a\|^2 + \|b\|^2 + 2\langle a, b \rangle \leq \|a\|^2 + \|b\|^2 + 2\|a\| \cdot \|b\| = (\|a\| + \|b\|)^2$. Itt felhasználtuk az ún Cauchy-Schwarz-egyenlőtlenséget, mely szerint:

Tétel: Legyen X valós euklideszi tér! Ekkor $\forall a, b \in X$ esetén $|\langle a, b \rangle| \leq \|a\| \cdot \|b\|$. (Cauchy-Schwarz egyenlőtlenség, röviden CS)

Bizonyítás: $0 \leq \langle a + \lambda b, a + \lambda b \rangle = \langle a, a \rangle + \langle \lambda b, a \rangle + \langle a, \lambda b \rangle + \langle \lambda b, \lambda b \rangle = \langle a, a \rangle + 2\lambda \langle a, b \rangle + \lambda^2 \langle b, b \rangle$, ez teljesül minden λ értékre, így $4\langle a, b \rangle^2 - 4\langle a, a \rangle \langle b, b \rangle \leq 0$, vagyis

$\langle a, b \rangle^2 \leq \langle a, a \rangle \langle b, b \rangle \Rightarrow |\langle a, b \rangle| \leq \sqrt{\langle a, a \rangle} \sqrt{\langle b, b \rangle} = \|a\| \cdot \|b\|$, és pont ezt akartuk igazolni.

Definíció: legyen X vektortér, amelyen értelmezve van egy norma a fenti tulajdonságokkal, ekkor X -t normált térnek nevezzük.

Példa: $X = C[0,1]$, a függvény normája pedig $\|f\| := \sup |f|$.

Egy normált térben mindig értelmezhető az elemek ρ távolsága, $\rho(a, b) := \|a - b\|$. A távolság (metrika) tulajdonságai:

1. $\rho(a, b) \geq 0$ és $\rho(a, b) = 0 \Leftrightarrow a = b$

2. $\rho(a, b) = \rho(b, a)$
3. $\rho(a, c) \leq \rho(a, b) + \rho(b, c)$ (háromszög egyenlőtlenség)

Definíció: Legyen X valamilyen halmaz és tñh értelmezve van $\rho: X \times X \rightarrow \mathbb{R}$ függvény (metrika, távolság) a fenti tulajdonságokkal! Ekkor X -t metrikus térnek nevezzük.

Topológiai alapfogalmak a metrikus térben

- Legyen X metrikus tér! Egy $a \in X$ pont r sugarú környezete azon pontok összessége, amelyek a -tól r -nél kisebb távolságra vannak: $B_r(a) := \{x \in X : \rho(x, a) < r\}$

Pont és halmaz viszonya

Legyen $a \in X, M \subset X$!

Definíció: azt mondjuk, hogy az a pont az M halmaznak belső pontja, ha létezik a -nak olyan r sugarú környezete, hogy $B_r(a) \subset M$. Jele: $a \in \text{int}(M)$

Definíció: a pont az M halmaznak külső pontja, ha létezik a -nak olyan r sugarú környezete, hogy $B_r(a) \cap M = \emptyset$.

Jele: $a \in \text{ext}(M)$

Definíció: az a pont M -nek határpontja, ha a minden r sugarú környezete esetén $B_r(a) \cap M \neq \emptyset$ és $B_r(a) \cap M^C \neq \emptyset$.

Jele: $a \in \partial(M) = \text{front}(M)$

Állítás: $\partial(M), \text{ext}(M), \text{int}(M)$ halmazok diszjunktak, uniójuk kiadja X -et.

Definíció: egy $a \in X$ pontot az M halmaz torlódási pontjának nevezünk, ha az a pont minden környezetében van M -beli, de a -tól különböző pont, formailag: a torlódási pont, ha $\{B_r(a) \setminus \{a\}\} \cap M \neq \emptyset$. Az M halmaz torlódási pontjainak halmazát M' -vel jelöljük.

Megjegyzés: ha az a pont M -nek torlódási pontja, akkor a -nak minden környezete végtelen sok pontot tartalmaz az M halmazból.

Definíció: egy $a \in M$ pontot az M halmaz izolált pontjának nevezünk, ha $\exists B_r(a) : B_r(a) \cap M = \{a\}$ és $r \neq 0$.

Definíció: az M halmaz belső és határpontjainak összességét az M halmaz lezárásának nevezzük, $\overline{M} = \text{int } M \cup \partial M$.

Megjegyzés: \overline{M} pontjait szokás M érintkezési pontjainak is nevezni. Továbbá $a \in \overline{M} \Leftrightarrow \forall B_r(a) \cap M \neq \emptyset$.

Példák:

- $X = \mathbb{R}, M = (0,1) \Rightarrow M' = [0,1]$, izolált pontja nincs, $\partial M = \{0,1\}$, $\text{int } M = (0,1)$, $\overline{M} = [0,1]$

- $X = \mathbb{R}, M = \mathbb{Z} \Rightarrow M' = \emptyset$, minden pontja izolált, $\partial M = \mathbb{Z}$, $\text{int } M = \emptyset$, $\overline{M} = \mathbb{Z}$
- $X = \mathbb{R}, M = [0,1] \Rightarrow M' = [0,1]$, nincs izolált pontja, $\partial M = \{0,1\}$, $\text{int } M = (0,1)$, $\overline{M} = [0,1]$

Nyílt és zárt halmazok

Definíció: egy $M \subset X$ halmazt nyíltnek nevezünk, ha $\forall x \in M$ esetén $x \in \text{int}(M) \Leftrightarrow M \subset \text{int}(M) \Leftrightarrow M \cap \partial M = \emptyset$.

Definíció: egy M halmazt zártnak nevezünk, ha tartalmazza az összes határpontját $\Leftrightarrow \partial M \subset M$.

Példák (legyen $X = \mathbb{R}$):

- $M = [0,1]$ zárt halmaz
- $M = (0,1)$ nyílt halmaz
- $M = (0,1]$ se nem nyílt, se nem zárt halmaz
- $M = \mathbb{Z}$ zárt halmaz (minden pontja izolált is)

Állítás: egy $M \subset X$ halmaz zárt $\Leftrightarrow M = \overline{M} \Leftrightarrow M' \subset M$.

Tétel: tetszőleges M halmaz esetén $\text{int}(M)$ és $\text{ext}(M)$ nyílt halmaz.

Bizonyítás ($\text{int}(M)$ nyílt halmaz): legyen $a \in \text{int } M$. Azt kellene megmutatni, hogy $\exists B_r(a) \subset \text{int } M$.

$a \in \text{int}(M) \Rightarrow \exists B_R(a) \subset M$. Legyen $r := R/2$, ekkor $B_r(a) \subset \text{int}(M)$, ugyanis ha $b \in B_r(a)$, akkor a háromszög egyenlőtlenség miatt $B_r(b) \subset B_R(a) \subset M$, $b \in \text{int}(M) \Rightarrow B_r(a) \subset \text{int}(M)$.

Állítás: $\partial M, \overline{M}, M'$ zárt halmazok.

Tétel: ha $M \subset X$ nyílt, akkor $M^C = X \setminus M$ zárt halmaz.

Bizonyítás: tñh M nyílt halmaz, ekkor $\partial M \cap M = \emptyset$, $\partial M = \partial(M^C)$, ezért $\partial M^C \cap M = \emptyset \Rightarrow \partial M^C \subset M^C$, vagyis M^C zárt.

Tétel: akárhány nyílt halmaz uniója nyílt halmaz, és véges sok nyílt halmaz metszete is nyílt.

Bizonyítás: legyenek $M_\gamma \in I$ nyílt halmazok (I indexhalmaz)! Belátjuk, hogy $M := \bigcup_{\gamma \in I} M_\gamma$ nyílt. Legyen

$a \in M \Rightarrow \exists \gamma: a \in M_\gamma$. Mivel M_γ nyílt, ezért $\exists B_r(a) \subset M_\gamma \Rightarrow B_r(a) \subset M$.

Legyenek $M_j \in I$ nyílt halmazok (I indexhalmaz)! Belátjuk, hogy $M := \bigcap_{j=1}^p M_j$ nyílt halmaz. Legyen

$a \in M \Rightarrow a \in M_j, \forall j = 1, 2, \dots, p$. Mivel M_j nyílt, ezért $\exists r_j: B_{r_j}(a) \subset M_j$. Legyen

$r = \min \{r_1, r_2, \dots, r_p\} \Rightarrow B_r(a) \subset \bigcap_{j=1}^p M_j$.

Tétel: akárhány zárt halmaz metszete zárt halmaz, és véges sok zárt halmaz uniója is zárt.

Bizonyítás: (belátjuk, hogy metszetük zárt) tñh M_γ zárt! Ekkor M_γ^C nyílt halmaz. Ezért $\bigcap_{\gamma \in I} M_\gamma = \left(\bigcup_{\gamma \in I} M_\gamma^C \right)^C$ zárt.

Az unió esete hasonlóan bizonyítható.

Megjegyzés: végtelen sok nyílt halmaz metszete általában nem nyílt, az alaphalmaz és az üreshalmaz nyílt és zárt egyszerre.

Sorozatok határértéke a metrikus térben

09.18

Definíció: egy $f: \mathbb{N} \rightarrow X$ (X metrikus tér) függvényt X -beli sorozatnak nevezünk. Jelölés: a sorozat k -adik tagja

$a_k := f(k)$ -nek, a sorozat $(a_k)_{k \in \mathbb{N}} := f(a_k) = f$.

Definíció: azt mondjuk, hogy az (a_k) sorozat határértéke (limesze) $a \in X$, ha az a pont tetszőleges ε sugarú

környezetéhez létezik olyan $k_0 \in \mathbb{N}$ küszöbszám, hogy $k > k_0, k \in \mathbb{N}$ esetén $a_k \in B_\varepsilon(a)$. Másképp:

$\forall \varepsilon > 0 \exists k_0 : k > k_0 \Rightarrow \rho(a_k, a) < \varepsilon$, ezt így jelöljük: $\lim(a_k) \equiv \lim_{k \rightarrow \infty} a_k = a$

A limesz tulajdonságai

1. ha $a_k = a$ (minden k -ra), akkor $\lim(a_k) = a$

2. tñh $\lim(a_k) = a$, akkor (a_k) minden részsorozatának határértéke létezik és értékük a .

Részsorozat: (a_k) véges vagy végtelen sok elemét elhagyom úgy, hogy még mindig végtelen sok maradjon, és a sorrenden nem változtatok. Másképpen: (a_k) részsorozata (a_{g_k}) , ahol $g: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ szigorúan monoton növv.

Bizonyítás: $\lim(a_k) = a \Rightarrow \forall \varepsilon > 0 \exists k_0 : k > k_0 \Rightarrow \rho(a_k, a) < \varepsilon$. Mivel $g_k \geq k \Rightarrow k > k_0$ -ra $\rho(a_{g_k}, a) < \varepsilon$, hisz ekkor $g_k > k_0$.

3. a határérték egyértelmű

Bizonyítás: tñh (a_k) határértékei a és b (X elemei), Belátandó, hogy $a = b$. $\forall \varepsilon > 0 \exists k_0 : k > k_0 \Rightarrow \rho(a_k, a) < \varepsilon$, másrészt $\forall \varepsilon > 0 \exists k_1 : k > k_1, \rho(a_k, b) < \varepsilon \Rightarrow k > \max\{k_0, k_1\}$ esetén $\rho(a_k, a) < \varepsilon, \rho(a_k, b) < \varepsilon$, így a háromszög egyenlőtlenség alapján $\rho(a, b) \leq \rho(a, a_k) + \rho(a_k, b) < 2\varepsilon, \forall \varepsilon > 0 \Rightarrow \rho(a, b) = 0 \Leftrightarrow a = b$

4. ha $\lim(a_k) = a \Rightarrow (a_k)$ minden átrendezésének a határértéke szintén a

Egy (a_k) átrendezése: veszek egy $g: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ bijekciót, az átrendezett sorozat: (a_{g_k}) .

5. sorozatok összefésülése

$(a_k), (b_k)$ X -beli sorozatok összefésülése olyan (c_k) X -beli sorozat, melynek elemei $a_1, b_1, a_2, b_2, \dots$. Ha $\lim(a_k) = a = \lim(b_k) \Rightarrow \lim(c_k) = a$

6. Ha egy sorozatnak létezik a limesze, akkor korlátos is. (Korlátos: létezik olyan n dimenziós gömb, mely tartalmazza a sorozat összes elemét.)

Bizonyítás: $\lim(a_k) = a \Rightarrow \varepsilon = 1 \exists k_0 : k > k_0 \Rightarrow \rho(a_k, a) < 1$, így $r := \max\{\rho(a, a_1), \rho(a, a_2), \dots, \rho(a, a_{k_0})\}$ esetén $a_k \in B_{r+1}(a) \forall k$.

A limesz műveletei tulajdonságai

- összeadás

Tétel: legyen X normált tér! Ha $\lim (a_k) = a, \lim (b_k) = b \Rightarrow \lim (a_k + b_k) = a + b$.

Bizonyítás: mivel $\lim (a_k) = a$, ezért $\forall \varepsilon > 0 \exists k_0 : k > k_0 \Rightarrow \rho(a, a_k) = \|a_k - a\| < \varepsilon$ és mivel $\lim (b_k) = b$, ezért

$\forall \varepsilon > 0 \exists k_1 : k > k_1 \Rightarrow \rho(b, b_k) = \|b_k - b\| < \varepsilon$, így

$\rho(a_k + b_k, a + b) = \|(a_k + b_k) - (a + b)\| = \|(a_k - a) + (b_k - b)\| \leq \|a_k - a\| + \|b_k - b\| < 2\varepsilon$, ha $k > \max \{k_0, k_1\}$.

• szorzás

Tétel: legyen X normált tér! Tfh $\lim (a_k) = a, (a_k \in X)$ és $\lim (\lambda_k) = \lambda (\lambda_k \in \mathbb{R})$. Ekkor $\lim (\lambda_k a_k) = \lambda a$.

Bizonyítás: mivel $\lim (a_k) = a$ ezért $\forall \varepsilon > 0 \exists k_0 : k > k_0 \Rightarrow \|a_k - a\| < \varepsilon$. Mivel $\lim (\lambda_k) = \lambda$ ezért

$\forall \varepsilon > 0 \exists k_1 : k > k_1 \Rightarrow |\lambda_k - \lambda| < \varepsilon$. Tehát $k > \max \{k_0, k_1\}$ esetén

$$\begin{aligned} \|\lambda_k a_k - \lambda a\| &= \|(\lambda_k a_k - \lambda a_k) + (\lambda a_k - \lambda a)\| \leq \|\lambda_k a_k - \lambda a_k\| + \|\lambda a_k - \lambda a\| = \\ &= \|(\lambda_k - \lambda) a_k\| + \|\lambda(a_k - a)\| = \underbrace{|\lambda_k - \lambda|}_{< \varepsilon} \|a_k\| + \underbrace{|\lambda|}_{\text{r. ö. g. z.}} \underbrace{\|a_k - a\|}_{< \varepsilon}. \end{aligned}$$

Mivel (a_k) korlátos, $\exists M > 0 : \|a_k\| < M \forall k \in \mathbb{N}$ -re,

tehát $k > \max \{k_0, k_1\}$ esetén $\|\lambda_k a_k - \lambda a\| < \varepsilon M + |\lambda| \varepsilon = (M + |\lambda|) \varepsilon$.

Tétel: legyen X euklideszi tér! Tfh $\lim (a_k) = a$ és $\lim (b_k) = b$, ahol $a_k, b_k \in X$. Ekkor $\lim \langle a_k, b_k \rangle = \langle a, b \rangle$

Bizonyítás: a [Cauchy-Schwarz](#) felhasználásával.

Tétel: legyen X normált tér! Ha $\lim (\lambda_k) = 0$ és (a_k) korlátos, $\Rightarrow \lim (\lambda_k a_k) = 0$

Bizonyítás: hasonló az előzőhöz.

• Osztás

Tétel: legyen (a_k) egy valós vagy komplex sorozat. Ha $a = \lim (a_k) \neq 0 \Rightarrow \lim \left(\frac{1}{a_k} \right) = \frac{1}{a}$.

Bizonyítás: mivel $\lim (a_k) = a \Rightarrow \forall \varepsilon > 0 \exists k_0 : k > k_0 \Rightarrow |a_k - a| < \varepsilon$, így $\exists k_1 : k > k_1 \Rightarrow |a_k - a| < \varepsilon |a|^2 / 2$. Legyen

$\varepsilon := \frac{|a|}{2}$, ekkor $\exists k_2 : k > k_2 \Rightarrow |a_k| > \frac{|a|}{2}$. Legyen $k > \max \{k_1, k_2\}$, ekkor $\left| \frac{1}{a_k} - \frac{1}{a} \right| = \frac{|a - a_k|}{|a_k a|} < \frac{\varepsilon |a|^2 / 2}{|a_k| |a|} = \frac{\varepsilon |a| / 2}{|a| / 2} = \varepsilon$, és

pont ezt akartuk igazolni.

Zárt halmazok jellemzése sorozatokkal

Emlékeztető: X metrikus térben egy M halmazt zártnak neveztünk, ha $\partial M \subset M \Leftrightarrow \overline{M} \subset M \Leftrightarrow \overline{M} = M$ (ahol

$\overline{M} = \text{int}(M) \cup \partial M$), továbbá $a \in \overline{M} \Leftrightarrow$ ha a bármely környezete tartalmaz M béli pontot is. Ezek szerint M zárt

halmaz pontosan akkor, ha minden olyan pont, amelynek bármely környezetében van M béli pont, az M -hez tartozik.

Tétel: egy $M \subset X$ halmaz zárt pontosan akkor, ha tetszőleges konvergens sorozatot nézve, melynek tagjai $a_k \in M$ $\lim (a_k) \in M$.

Bizonyítás: az előbbieket szerint M halmaz zárt pontosan akkor, ha minden olyan pont, amelynek bármely

környezetében van M belső pont, az M -hez tartozik.

\Rightarrow irányban: tff M zárt! Ha $a_k \in M$ és $\lim (a_k) = a$, akkor $a \in M$, mert a minden környezetében van M belső pont is (nevezetesen a_k).

\Leftarrow irányban: fordítva is igaz, ha a minden környezete tartalmaz M belső pontot, akkor $\exists (a_k) \in M: \lim (a_k) = a$.

Vagyis minden olyan pont (a), amelynek minden környezetében van M -belső pont (az a_k -k), az M -nek eleme, és a fentiek szerint ebből következik, hogy M zárt.

Korlátos és zárt halmazok, illetve sorozatkompakt halmazok

Tétel: legyen (a_k) korlátos sorozat \mathbb{R}^n -ben! Ekkor (a_k) sorozatnak létezik konvergens részsorozata. (Bolzano-Weierstrass-féle kiválasztási tétel \mathbb{R}^n -ben)

Bizonyítás: először $n = 1$ esetre, ekkor $(a_k \in \mathbb{R})$ korlátos $\Rightarrow \exists [c, d] \ni a_k, \forall k$. Felezzük $[c, d]$ intervallumot! Ekkor a két zárt fél intervallum közül legalább az egyik végtelen sok tagot tartalmaz a sorozatból. Ez legyen $[c_1, d_1]$. Ezt megint felezzük, melyek közül legalább az egyik végtelen sok tagot tartalmaz a sorozatból, ez legyen $[c_2, d_2]$... Így a_k -ből kiválasztható egy a_{k_l} részsorozat úgy, hogy $a_{k_l} \in [c_l, d_l]$. Belátjuk, hogy a_{k_l} részsorozat konvergens.

$[c, d] \supset [c_1, d_1] \supset [c_2, d_2] \supset \dots \supset [c_l, d_l]$, $\lim_{l \rightarrow \infty} |c_l - d_l| = \lim_{l \rightarrow \infty} \frac{c-d}{2^l} = 0$. Tudjuk, hogy $\{c_l : l \in \mathbb{N}\}$ felülről korlátos

$\Rightarrow \exists \sup \{c_l : l \in \mathbb{N}\}$ és azt is, hogy $\{d_l : l \in \mathbb{N}\}$ alulról korlátos $\Rightarrow \exists \inf \{d_l : l \in \mathbb{N}\}$. Mivel

$\lim_{l \rightarrow \infty} |c_l - d_l| = 0 \Rightarrow \sup \{c_l : l \in \mathbb{N}\} = \inf \{d_l : l \in \mathbb{N}\} =: \alpha$, továbbá $a_{k_l} \in [c_l, d_l] \Rightarrow \lim (a_{k_l}) = \alpha$ („rendőrelv”).

$n = 2$ esetre, ekkor $a_k = (a_k^{(1)}, a_k^{(2)})$. Mivel a_k korlátos sorozat \mathbb{R}^2 -ben, így $a_k^{(1)}, a_k^{(2)}$ korlátos sorozatok \mathbb{R} -ben. Az előzőek szerint az előbbiből kiválasztható ebből egy konvergens részsorozat, $(a_{k_l}^{(1)})_{l \in \mathbb{N}}$. Tekintsük az $a_k^{(2)}$ ugyanilyen indexű elemekből álló $(a_{k_l}^{(2)})$ részsorozatát (mely korlátos \mathbb{R} -ben). Az előzőek szerint ennek létezik konvergens részsorozata, $(a_{k_{lm}}^{(2)})_{m \in \mathbb{N}}$. $(a_{k_l}^{(1)})_{l \in \mathbb{N}}$ konvergens, így $(a_{k_{lm}}^{(1)})_{m \in \mathbb{N}}$ is az, így $(a_{k_{lm}}) := (a_{k_{lm}}^{(1)}, a_{k_{lm}}^{(2)})$ részsorozat konvergens.

$n = 3$ esetén hasonló módon, mint $n = 1$ -ről váltottunk $n = 2$ -re, itt is igazolható (tkp teljes indukció).

Megjegyzés: hasonló jellegű állítások általában nem igazak tetszőleges normált terekben, csak véges dimenzióban!

Tétel: legyen $M \subset \mathbb{R}^n$ korlátos és zárt halmaz! Ha $(a_k \in M)_{k \in \mathbb{N}}$ tetszőleges sorozat, akkor létezik olyan (a_{k_l}) 09.23 részsorozata, amely konvergens és $\lim (a_{k_l}) \in M$

Bizonyítás: mivel M korlátos $\Rightarrow (a_k)$ korlátos sorozat \mathbb{R}^n -ben. A Bolzano-Weierstrass-féle kiválasztási tétel szerint ennek létezik konvergens részsorozata $a_{k_l} \in M$, M zárt $\Rightarrow \lim (a_{k_l}) \in M$.

Definíció: legyen X tetszőleges metrikus tér! Egy $M \subset X$ halmazt sorozatkompaktnak nevezünk, ha tetszőleges

M -beli sorozatnak van konvergens részsorozata, és limesze $\in M$.

Megjegyzés: a fenti tétel szerint \mathbb{R}^n -ben minden korlátos és zárt halmaz sorozatkompakt.

Állítás: ha X tetszőleges metrikus tér $\Rightarrow \forall$ sorozatkompakt halmaz korlátos és zárt, de ha egy metrikus térben egy halmaz korlátos és zárt, még nem következik, hogy sorozatkompakt is (természetesen \mathbb{R}^n -ben igaz).

Bizonyítás: legyen $M \subset X$ sorozatkompakt halmaz! Először belátjuk, hogy M korlátos.

Indirekt bizonyítás: M nem korlátos. Legyen $a \in X$ rögzített pont. Ha M nem korlátos $\Rightarrow \exists x_1 \in M, x_1 \notin B_1(a)$ és $\exists x_2 \in M, x_2 \notin B_2(a)$ és... Belátjuk (indirekt), hogy az így nyert (x_l) sorozatnak nincs konvergens részsorozata. Ha ugyanis $\exists \lim (x_{l_k}) = x_0 \in M \Rightarrow \lim_{k \rightarrow \infty} \rho(x_{l_k}, a) = \rho(x_0, a)$, ez ellentmond annak, hogy

$$x_{l_k} \notin B_{l_k}(a) \Leftrightarrow \rho(x_{l_k}, a) > l_k \rightarrow \infty.$$

Most belátjuk, hogy M zárt. Tekintsük az (a_k) M -beli elemekből álló konvergens sorozatokat! Mivel M sorozatkompakt, ezért (a_k) -nak létezik (a_{k_l}) részsorozata, ami konvergens és $\lim (a_{k_l}) \in M$, de $\lim (a_{k_l}) = \lim (a_k) \Rightarrow \lim (a_k) \in M$. Mint korábban bizonyítottuk, ez ekvivalens azzal, hogy M zárt.

Cauchy-féle konvergencia-kritérium, teljesség

Tétel: legyen X metrikus tér! Ha (a_k) konvergens sorozat, $\lim (a_k) = a \in X$, akkor teljesül rá az ún. Cauchy-féle (konvergencia) kritérium: $\forall \varepsilon > 0 \exists k_0 : k, l > k_0 \Rightarrow \rho(a_k, a_l) < \varepsilon$.

Bizonyítás: mivel

$$\lim (a_k) = a \Rightarrow \exists k_0 : \forall k, l > k_0 \Rightarrow \rho(a_k, a) < \frac{\varepsilon}{2}, \rho(a_l, a) < \frac{\varepsilon}{2} \Rightarrow \rho(a_k, a_l) \leq \rho(a_k, a) + \rho(a, a_l) < \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon.$$

Kérdés: fordítva igaz-e? Általában nem.

Példák:

- Legyen $X = \mathbb{Q}$ a szokásos távolsággal! Tíh $a_k \in \mathbb{N} \in \mathbb{R}$, de $\lim (a_k) = \sqrt{2}$. Ekkor (a_k) teljesíti a Cauchy-féle konvergencia-kritériumot, de nincs határértéke X -ben.
- $X: = (0,1)$, a szokásos távolsággal. $a_k: = \frac{1}{k}$ tagokból álló sorozat. Ez megint teljesíti a Cauchy-féle konvergencia-kritériumot, még sincs határértéke X -ben.

Definíció: egy X metrikus teret teljes metrikus térnek nevezzük, ha minden X -beli Cauchy-sorozatnak (vagyis melyre teljesül a Cauchy-féle konvergencia-kritérium) van limesze X -ben.

Tétel: \mathbb{R}^n teljes metrikus tér.

Megjegyzés: a tétel azt mondja, hogy ha $(a_k) \in \mathbb{R}^n$ -beli sorozatra teljesül a Cauchy-féle konvergencia-kritérium $\Rightarrow \exists \lim (a_k) \in \mathbb{R}^n$.

Bizonyítás: legyen $(a_k) \in \mathbb{R}^n$, melyre teljesül a Cauchy-féle konvergencia-kritérium

$\Leftrightarrow \forall \varepsilon > 0 \exists k_0 : k, l > k_0 \Rightarrow \|a_k - a_l\| < \varepsilon$. Először belátjuk, hogy (a_k) korlátos.

Legyen $\varepsilon = 1$, ekkor $\exists k_0 : k, l > k_0 \Rightarrow \|a_k - a_l\| < \varepsilon = 1$. Legyen $l = k_0 + 1$ rögzített, ekkor láthatjuk, hogy minden $\forall k \geq l : \|a_k - a_l\| < 1$, vagyis k_0 fölött korlátos a sorozat. Mivel k_0 véges, ezért $a_0, a_1 \dots a_{k_0}$ véges sok elem, így korlátos is.

Most belátjuk, hogy konvergens is. Alkalmazzuk a Bolzano-Weierstrass kiválasztási tételt, miszerint minden korlátos sorozatnak van konvergens részsorozata $\Rightarrow \exists (a_{k_l}) : \lim (a_{k_l}) = a \in \mathbb{R}^n$. Belátandó még, hogy az (a_k) sorozat is ehhez tart. Legyen $\varepsilon/2 > 0$ tetszőleges. Mivel $\lim (a_{k_l}) = a \Rightarrow \exists l_0 : l > l_0 \Rightarrow \|a_{k_l} - a\| < \frac{\varepsilon}{2}$. Másrészt mivel a Cauchy sorozat is, ezért $\exists k_1 : k, l > k_1 \Rightarrow \|a_k - a_l\| < \frac{\varepsilon}{2} \Rightarrow \|a_k - a_{k_l}\| < \frac{\varepsilon}{2} \Rightarrow \|a_k - a\| \leq \|a_k - a_{k_l}\| + \|a_{k_l} - a\| < \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon$.

Függvények limesze (határértéke)

A továbbiakban legyen X és Y metrikus terek, $f: X \rightarrow Y$, $D_f \subset X$ és $R_f \subset Y$!

Definíció: legyen $a \in X$ az f függvény értelmezési tartományának torlódási pontja! Azt mondjuk, hogy az f függvénynek az a pontban $b \in Y$ a határértéke (limesze), ha b bármely (kicsi) $B_\varepsilon(b)$ környezetéhez létezik a -nak olyan $B_\delta(a)$ környezete, hogy $x \in B_\delta(a) \cap D_f, x \neq a \Rightarrow f(x) \in B_\varepsilon(b)$.

Megjegyzés: mivel a pont D_f -nek torlódási pontja, ezért bármely $\delta > 0$ esetén $\exists x \neq a : x \in B_\delta(a) \cap D_f$, továbbá a függvény határértéke szempontjából mindegy, hogy f értelmezve van-e a -ban vagy sem és $f(a)$ mivel egyenlő.

Állítás: a limesz egy pontban egyértelmű.

Definíció: legyen $a \in D_f$. Ekkor f függvényt a pontban folytonosnak nevezzük, ha az $f(a) \in Y$ bármely $B_\varepsilon(f(a))$ környezetéhez található az a -nak olyan $B_\delta(a)$ környezete, hogy $x \in B_\delta(a) \cap D_f \Rightarrow f(x) \in B_\varepsilon(f(a))$.

Megjegyzés:

- ha a a D_f -nek izolált pontja, akkor abban a függvény folytonos
- ha a a D_f -nek torlódási pontja, akkor f folytonos a -ban $\Leftrightarrow \lim_{x \rightarrow a} f(x) = f(a)$.
- legyen f valós-valós függvény! Ekkor f -nek a -ban baloldali határértékét így értelmezzük: $\lim_{x \rightarrow a} f|_{(-\infty, a)}(x)$ (ha létezik), és f -nek a -ban jobboldali határértéke $\lim_{x \rightarrow a} f|_{(a, \infty)}(x)$ (ha létezik)
- az $f(x) = \frac{1}{x}$ függvény folytonos, mert mindenhol folytonos, ahol értelmezve van (0-ban nincs értelmezve)

Példa: $f(x) = \begin{cases} 0 & \text{ha } x \in [0, 2] \setminus \{1\} \\ 1 & \text{ha } x = 1 \end{cases}$. Ez a függvény 1-ben nem folytonos, és határértéke 1-ben 0.

Definíció: ha f folytonos D_f minden pontjában, akkor f -et folytonosnak nevezzük.

1. **Tétel:** legyen $a \in D_f'$ (D_f' a torlódási pontok halmaza)! $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b \Leftrightarrow \forall (x_k) \subset D_f \setminus \{a\}, \lim (x_k) = a$ esetén

$$\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_k) = b.$$

Bizonyítás \Rightarrow irányban: legyen $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b$. Legyen (x_k) tetszőleges olyan sorozat, melyre

$x_k \in D_f \setminus \{a\}, \lim (x_k) = a$! Belátandó, hogy $\forall \varepsilon > 0 \exists k_0, k > k_0 \Rightarrow f(x_k) \in B_\varepsilon(b)$. Mivel

$\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b \Rightarrow \forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 : x \in \{B_\delta(a) \cap D_f\} \setminus \{a\} \Rightarrow f(x) \in B_\varepsilon(b)$, másrészt

$\lim (x_k) = a, x_k \in D_f \setminus \{a\} \Rightarrow \forall \delta > 0 \exists k_0 : k > k_0 \Rightarrow x_k \in B_\delta(a)$, vagyis $k > k_0$ esetén $f(x_k) \in B_\varepsilon(b)$.

Bizonyítás \Leftarrow irányban: tfh $\forall (x_k) \subset D_f \setminus \{a\}, \lim (x_k) = a$ esetén $\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_k) = b$, bizonyítandó: $\Rightarrow \lim_{x \rightarrow a} f(x) = b$,

vagyis $\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0, \forall x \in \{B_\delta(a) \cap D_f\} \setminus \{a\} \Rightarrow f(x) \in B_\varepsilon(b)$. Indirekt bizonyítunk:

$\exists \varepsilon_0 > 0 \forall \delta > 0, \exists x \in \{B_\delta(a) \cap D_f\} \setminus \{a\} : f(x) \notin B_{\varepsilon_0}(b)$. Legyen $\delta_k = \frac{1}{k}, k \in \mathbb{N}$, ehhez

$\exists x_k \in B_{\delta_k}(a), x_k \in D_f \setminus \{a\} : f(x_k) \notin B_{\varepsilon_0}(b)$. Ekkor $\lim (x_k) = a$, de $\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_k) \neq b$, mert $\forall k \in \mathbb{N}$ -re

$f(x_k) \notin B_{\varepsilon_0}(b)$, ez meg ellentmond a feltevésünknek.

2. **Tétel:** legyen $a \in D_f$! Ekkor az f függvény a -ban folytonos pontosan akkor, ha $\forall (x_k) \subset D_f, \lim (x_k) = a$ esetén

$$\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_k) = f(a).$$

Bizonyítás: az előzővel analóg módon

Műveleti szabályok

- + összeadás

Tétel: legyen X metrikus, Y normált tér! Legyenek $f, g: X \rightarrow Y$ és $a \in (D_f \cap D_g)'$. Ekkor

$$\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b, \lim_{x \rightarrow a} g(x) = c \Rightarrow \lim_{x \rightarrow a} (f+g)(x) = b+c.$$

Bizonyítás: legyen (x_k) tetszőleges olyan sorozat, melyre teljesül, hogy $x_k \in \{D_f \cap D_g\} \setminus \{a\}, \lim (x_k) = a$. Azt kell megmutatni, hogy $\lim_{k \rightarrow \infty} (f+g)(x_k) = b+c$, ahol $(f+g)(x_k) = f(x_k) + g(x_k)$. Mivel

$$\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b, x_k \in D_f \setminus \{a\}, \lim (x_k) = a \Rightarrow \lim_{k \rightarrow \infty} f(x_k) = b \text{ (átviteli elvből)}, \text{ hasonlóan } \lim_{x \rightarrow a} g(x) = c \Rightarrow \lim_{k \rightarrow \infty} g(x_k) = c, \text{ így}$$

$$\text{ezekből } \lim_{k \rightarrow \infty} (f(x_k) + g(x_k)) = b+c$$

- szorzás

1. **Tétel:** legyen X metrikus, Y normált tér, $f: X \rightarrow Y, \lambda: X \rightarrow \mathbb{R}$. Legyen $a \in \{D_f \cap D_\lambda\}'$! Ha

$$\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b \in Y, \lim_{x \rightarrow a} \lambda(x) = \lambda_0 \in \mathbb{R} \Rightarrow \lim_{x \rightarrow a} (\lambda f)(x) = \lambda_0 b \in Y$$

2. **Tétel:** legyen X metrikus, Y euklideszi tér, $f, g: X \rightarrow Y, a \in \{D_f \cap D_g\}'$! Ha

$$\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b \in Y, \lim_{x \rightarrow a} g(x) = c \in Y \Rightarrow \lim_{x \rightarrow a} \langle f, g \rangle = \langle b, c \rangle$$

- osztás

Tétel: legyen X metrikus tér, $f: X \rightarrow \mathbb{R}$. Ha $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b \in \mathbb{R} \setminus \{0\} \Rightarrow \lim_{x \rightarrow a} \frac{1}{f(x)} = \frac{1}{b}$.

Műveleti szabályok folytonosságra

- + összeadás:

Tétel: legyen X metrikus, Y normált tér, $f, g: X \rightarrow Y$. Ha f, g folytonos a -ban $\Rightarrow f + g$ is folytonos a -ban.

- szorzás

1. **Tétel:** legyen X metrikus, Y normált tér, $f: X \rightarrow Y, \lambda: X \rightarrow \mathbb{R}$ folytonosak a -ban, ekkor $\lambda \cdot f$ is folytonos a -ban.
2. **Tétel:** legyen X metrikus, Y euklideszi tér. Ha $f, g: X \rightarrow Y$ folytonosak a -ban $\Rightarrow \langle f, g \rangle$ is folytonos a -ban.

- osztás:

Tétel: legyen X metrikus tér, $f: X \rightarrow \mathbb{R}$. Ha f folytonos a -ban és $f(a) \neq 0 \Rightarrow \frac{1}{f}$ is folytonos a -ban.

(Az előző tételek bizonyítása az átviteli elvvel történik.)

A kompozíció függvény

1. **Tétel:** legyenek X, Y, Z metrikus terek, $f: X \rightarrow Y, g: Y \rightarrow Z$. Ha f folytonos $a \in X$ -ben, g pedig $b = f(a) \in Y$ -ban, $\Rightarrow g \circ f$ is folytonos a -ban.

Bizonyítás: mivel g folytonos $b = f(a)$ -ban, így g értelmezve van $f(a)$ -ban, ezért $g \circ f$ értelmezve van a -ban, $(g \circ f)(a) = g(f(a))$. Az átviteli elvvel belátjuk, hogy $g \circ f$ folytonos a -ban. Legyen (x_k) tetszőleges sorozat, melyre $\lim_{k \rightarrow \infty} (x_k) = a, x_k \neq a, x_k \in D_{g \circ f}$. Az utóbbi azt jelenti, hogy $x_k \in D_f$, másrészt $f(x_k) \in D_g$, igazolandó tehát, hogy $\lim_{k \rightarrow \infty} (g \circ f)(x_k) = (g \circ f)(a) = g(f(a))$.

Mivel f folytonos a -ban, $\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_k) = f(a)$. Másrészt g folytonos $f(a)$ -ban, így g -re alkalmazva az átviteli elvet, $\lim_{k \rightarrow \infty} g(f(x_k)) = g(f(a))$.

Kérdés: ha $\lim_a f = b, \lim_b g = c \Rightarrow \lim_a (g \circ f) = c$? Általában nem. Példa: legyen $g(y) = \begin{cases} 0 & \text{ha } y = 0 \\ 1 & \text{ha } y \neq 0 \end{cases}$, és f pedig a

konstans 0 függvény, azaz $f(x) = 0$, valamint $a = b = 0$. Ekkor $\lim_0 g = 1, (g \circ f)(x) = 0 \forall x \Rightarrow \lim_0 (g \circ f)(x) = 0$

2. **Tétel:** legyenek X, Y, Z metrikus terek, $f: X \rightarrow Y, g: Y \rightarrow Z$. Ha $\lim_a f = b$ és g folytonos b -ben, akkor $\lim_a (g \circ f) = g(b)$.

Inverz függvény folytonossága

Egy tetszőleges függvény inverzét akkor tudjuk értelmezni, ha a függvény injektív, azaz $x_1 \neq x_2 \Rightarrow f(x_1) \neq f(x_2)$.

Definíció: ha f injektív, akkor inverzét így értelmezhetjük: $f^{-1}: R_f \rightarrow D_f, y \in R_f$ esetén $f^{-1}(y) = x$, ahol $x \in D_f, f(x) = y$.

Állítás: ha $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ és szigorúan monoton függvény, akkor f injektív.

Kérdés: Ha f folytonos és injektív, akkor inverze is? Általában nem. Pl: $f(x) = \begin{cases} x & \text{ha } x < 1 \\ x-1 & \text{ha } x \geq 1 \end{cases}$.

Állítás: ha $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ függvény szigorúan monoton, akkor inverze is.

Tétel: ha $f: I \rightarrow \mathbb{R}$ szigorúan monoton függvény és $I \subset \mathbb{R}$ valamilyen intervallum $\Rightarrow f^{-1}$ folytonos.

Megjegyzés: az intervallumok az \mathbb{R} összefüggő részhalmazai. Egy $A \subset \mathbb{R}$ halmazt összefüggőnek nevezünk, ha $\forall x_1, x_2 \in A, x_1 < x < x_2 \Rightarrow x \in A$.

Bizonyítás: legyen $y_0 \in D_{f^{-1}} = R_f$. Legyen $x_0 = f^{-1}(y_0)$. Először tegyük fel, hogy $x_0 \in \text{int } I$. Azt szeretnénk belátni, hogy f^{-1} folytonos y_0 -ban. Legyen $\varepsilon > 0, x_0 \pm \varepsilon \in I$ (ilyen ε létezik, mert $x_0 \in \text{int } I$)! Ekkor $f(x_0 - \varepsilon) < f(x_0) < f(x_0 + \varepsilon)$, mivel f szigorúan monoton (növény). Ha $y \in (f(x_0 - \varepsilon), f(x_0 + \varepsilon))$, mivel f inverze is szigorúan monoton, ezért $f^{-1}(f(x_0 - \varepsilon)) < f^{-1}(y) < f^{-1}(f(x_0 + \varepsilon)) \Leftrightarrow f^{-1}(y_0) - \varepsilon < f^{-1}(y) < f^{-1}(y_0) + \varepsilon$, vagyis f^{-1} folytonos y_0 -ban. Az $x_0 \in \partial I$ eset tárgyalása hasonló.

Példák:

10.06

1. $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, x \in \mathbb{R}, x \geq 0, f(x) = x^n, n \in \mathbb{N}$, ekkor f szigorúan monoton nő, $D_f = [0, \infty)$, f^{-1} folytonos az $y \in R_f$ pontokban és $f^{-1}(y) = \sqrt[n]{y}$. (Később látjuk a [Bolzano-tétellel](#), hogy $R_f = [0, \infty)$.)
2. $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, x \in \mathbb{R}, f(x) = e^x$, ekkor f szigorúan monoton nő, $D_f = \mathbb{R}$, f^{-1} folytonos. (Később látjuk a [Bolzano-tétellel](#), hogy $D_{f^{-1}} = R_f = (0, \infty)$.)

Tétel: legyenek X, Y metrikus terek, $f: X \rightarrow Y, f \in C(D_f), D_f$ sorozatkompakt, f injektív $\Rightarrow f^{-1} \in C(R_f)$.

Bizonyítás: legyen $y_0 \in D_{f^{-1}} = R_f$. Belátjuk, hogy $f^{-1} \in C[y_0]$. Alkalmazzuk az átviteli elvet! Legyen

$y_k \in D_{f^{-1}} = R_f$ olyan, amelyre $\lim(y_k) = y_0$. Belátandó: $(f^{-1}(y_k))_{k \in \mathbb{N}} \rightarrow f^{-1}(y_0)$.

$x_k := f^{-1}(y_k), x_0 := f^{-1}(y_0) \Rightarrow y_k = f(x_k), y_0 = f(x_0)$, vagyis belátandó: $\lim(x_k) = x_0$. Indirekt bizonyítunk: ha ez nem lenne igaz, akkor $\exists \varepsilon_0 > 0, x_{k_l}: \rho(x_{k_l}, x_0) \geq \varepsilon_0$. Tekintsük az (x_{k_l}) sorozatot, amelyre $x_{k_l} \in D_f$. Tudjuk, hogy D_f sorozatkompakt, ekkor $\exists(x_{k_{l_j}}): \lim(x_{k_{l_j}}) = x^* \in D_f$, de mivel $f \in C[x^*] \Rightarrow \lim_{j \rightarrow \infty} f(x_{k_{l_j}}) = f(x^*)$ és mivel $\lim_{j \rightarrow \infty} f(x_{k_{l_j}}) = \lim(y_{k_{l_j}}) = y_0 = f(x_0) \Rightarrow f(x_0) = f(x^*)$. De hát f injektív, vagyis $x_0 = x^*$, ami meg ellentmondás, mert $\lim(x_{k_{l_j}}) = x^* = x_0$ esetén $\exists j \in \mathbb{N}: \rho(x_{k_{l_j}}, x_0) < \varepsilon_0$, de ez ellentmond $\rho(x_{k_l}, x_0) \geq \varepsilon_0$ -nak.

A folytonos függvények alaptulajdonságai

Tétel: legyen X, Y metrikus terek, $f: X \rightarrow Y, f \in C(D_f), D_f$ sorozatkompakt $\Rightarrow R_f$ is sorozatkompakt. (Weierstrass tétele).

Bizonyítás: legyen $(y_k) \subset R_f$ tetszőleges sorozat! Azt kell megmutatni, hogy $\exists(y_{k_l})$ részsorozata, mely konvergens és $\lim(y_{k_l}) \in R_f$. Mivel $y_k \in R_f \Rightarrow \exists x_k \in D_f: f(x_k) = y_k$. Mivel D_f sorozatkompakt és

$x_k \in D_f \Rightarrow \exists(x_{k_l}): \lim(x_{k_l}) = x_0 \in D_f$. Mivel $f \in C[x_0] \Rightarrow \lim_{l \rightarrow \infty} f(x_{k_l}) = f(x_0) = y_0 \in R_f$, node $f(x_{k_l}) = y_{k_l}$, ezért

$\lim (y_{k_l}) = y_0 \in R_f$, és pont ezt akartuk belátni.

Következmények:

1. D_f sorozatkompakt $\Rightarrow R_f$ korlátos és zárt (minden sorozatkompakt halmaz korlátos és zárt)
2. ha $Y = \mathbb{R}$ akkor is, ha D_f sorozatkompakt $\Rightarrow R_f \subset \mathbb{R}$ korlátos és zárt. A korlátosság következménye:
 $\sup R_f, \inf R_f$ véges, és mivel az R_f értékkészlet zárt $\Rightarrow \exists x_1, x_2 \in D_f: f(x_1) = \inf f, f(x_2) = \sup f$

Példák arra, hogy miért szükséges feltenni, hogy D_f sorozatkompakt (D_f, R_f sorozatkompaktsága \mathbb{R} -ben azt jelenti, hogy a halmazok korlátosak és zártak)

1. $D_f = [0, \infty)$ zárt, de nem korlátos, $f(x) = x$, ekkor $R_f = [0, \infty)$ nem korlátos
2. $D_f = (0, 1]$, $f(x) = \frac{1}{x}$, ekkor D_f korlátos, de nem zárt, R_f pedig nem korlátos.

Megjegyzés: az a tény, hogy egy $f: X \rightarrow Y, f \in C[X_0] \Rightarrow \forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0: x \in B_\delta(x_0) \cap D_f \Rightarrow f(x) \in B_\varepsilon(f(x_0))$, ahol δ függhet ε -től és x_0 -tól is.

Definíció: azt mondjuk, hogy X, Y metrikus terek esetén egy $f: X \rightarrow Y$ függvény egyenletesen folytonos, ha $\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0: x_1, x_2 \in D_f, \rho(x_1, x_2) < \delta \Rightarrow \rho(f(x_1), f(x_2)) < \varepsilon$. Tehát ekkor δ csak ε -től függ.

Tétel: ha f folytonos és D_f sorozatkompakt $\Rightarrow f$ egyenletesen folytonos. (Heine tétele.)

Bizonyítás: tñh f folytonos, D_f sorozatkompakt. Indirekt bizonyítunk: $\exists \varepsilon > 0 \forall \delta > 0: \exists x_1, x_2 \in D_f, \rho(x_1, x_2) < \delta$, de $\rho(f(x_1), f(x_2)) \geq \varepsilon$. Legyen $\delta := \frac{1}{k}, k \in \mathbb{N}$, ekkor tehát $\exists x_k, \widetilde{x}_k \in D_f: \rho(x_k, \widetilde{x}_k) < \frac{1}{k}$ de $\rho(f(x_k), f(\widetilde{x}_k)) \geq \varepsilon$. Tudjuk, hogy D_f sorozatkompakt, így $\exists (x_{k_l}) \subset D_f: \lim (x_{k_l}) = x_0 \in D_f$. Mivel $\rho(x_{k_l}, \widetilde{x}_{k_l}) < \frac{1}{k}, \lim (\frac{1}{k}) = 0 \Rightarrow \lim (\widetilde{x}_{k_l}) = \lim (x_{k_l}) = x_0 \in D_f$. Mivel $f \in C[X_0]$, az átviteli elv alapján $\Rightarrow \lim_{l \rightarrow \infty} f(x_{k_l}) = f(x_0), \lim_{l \rightarrow \infty} f(\widetilde{x}_{k_l}) = f(x_0)$, de ez meg ellentmondás a feltevésünkkel, miszerint $\rho(f(x_k), f(\widetilde{x}_k)) \geq \varepsilon$.

Példák:

1. $D_f = [0, \infty)$ ez zárt, de nem korlátos, $f(x) := x^2$ nem egyenletesen folytonos
2. $D_f = (0, 1]$ ez korlátos, de nem zárt, $f(x) := \frac{1}{x}$ nem egyenletesen folytonos.

Tétel: legyen $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}, f \in C[a, b], f(a) \neq f(b)$, ekkor tetszőleges $\eta \in (f(a), f(b))$ számhoz

$\exists \xi \in (a, b): f(\xi) = \eta$. (Bolzano tétel)

Bizonyítás: tekintsük a következő halmazt: $M := \{x \in [a, b]: f(x) < \eta\} \subset [a, b] \Rightarrow M \neq \emptyset$ mivel $a \in M$, továbbá M korlátos. Legyen $\xi := \sup M$. Belátjuk, hogy $f(\xi) = \eta$. Indirekt bizonyítunk: $f(\xi) < \eta$ vagy $f(\xi) > \eta$ nem lehetséges. Első eset: ha $f(\xi) < \eta$ lenne, akkor $f(b) > \eta \Rightarrow \xi \neq b$, ezért ξ -nek megadható olyan jobboldali környezete, ahol a függvényértékek η -nál kisebbek, mert $f \in C[\xi]$, vagyis $\exists \delta > 0: x \in [\xi, \xi + \delta] \Rightarrow f(x) < \eta$, ez pedig ellentmond annak,

hogy $\xi = \sup M$.

Második eset: ha $f(\xi) > \eta$ lenne, akkor $f(a) < \eta \Rightarrow \xi \neq a$ és $f \in C[a, b] \Rightarrow \exists \delta > 0: x \in [\xi - \delta, \xi] \Rightarrow f(x) > \eta$. Ez is ellentmond annak, hogy $\xi = \sup M = \sup \{x \in [a, b]: f(x) < \eta\}$. Tehát mivel $f(\xi) \not> \eta$, $f(\xi) \not< \eta \Rightarrow f(\xi) = \eta$.

Következmények: legyen $I \subset \mathbb{R}$ valamilyen intervallum (véges vagy végtelen, nyílt vagy zárt), és tñh

$f: I \rightarrow \mathbb{R}$, $f \in C(I)$. Ekkor $\forall x_1, x_2 \in I, y \in (f(x_1), f(x_2))$ esetén $\exists x_0 \in (x_1, x_2): f(x_0) = y$.

Megjegyzés: az ilyen tulajdonságú függvényeket Darboux tulajdonságúaknak nevezzük. A Bolzano-tétel kimondja, hogy ha $f: I \rightarrow \mathbb{R}$, $f \in C(I) \Rightarrow f$ Darboux tulajdonságú.

Példa: $f(x) = \begin{cases} \sin \frac{1}{x} & \text{ha } 0 < x \leq 1 \\ 0 & \text{ha } x = 0 \end{cases}$. Ez a függvény Darboux tulajdonságú, de nem folytonos 0-ban.

Állítás: egy $A \subset \mathbb{R}$ halmaz intervallum $\Leftrightarrow \forall x_1, x_2 \in A, \forall x \in (x_1, x_2)$ esetén $x \in A$.

Ezen állítás segítségével a Bolzano tétel így is megfogalmazható:

Tétel: ha I intervallum, és $f: I \rightarrow \mathbb{R}$, $f \in C(I) \Rightarrow R_f$ is intervallum.

Alkalmazás:

1. $I = [0, \infty)$, $f(x) = x^n$, $n \in \mathbb{N}$! Ekkor a tétel szerint mivel f folytonos, R_f valamilyen intervallum, f szigorúan monoton nő, $f(0) = 0$, $\lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = \infty \Rightarrow R_f = [0, \infty) \Rightarrow D_{f^{-1}} = [0, \infty)$
2. $I = \mathbb{R}$, $f: I \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = e^x \Rightarrow f(x) \in C(I)$, $\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = 0$, $\lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = \infty$, f szigorúan monoton nő, $R_f = (0, \infty) \Rightarrow D_{f^{-1}} \equiv D_{\ln} = (0, \infty)$.

Bolzano-tétel metrikus terekben

10.13

Definíció: Legyen X metrikus tér, $[\alpha, \beta] \subset \mathbb{R}$, $\varphi: [\alpha, \beta] \rightarrow X$, $\varphi \in C[\alpha, \beta]$. Ekkor azt mondjuk, hogy φ folytonos ívet, görbét határoz meg az X -ben. $R_\varphi = \{\varphi(t): t \in [\alpha, \beta]\} \subset X$. Ekkor $\varphi(\alpha)$ és $\varphi(\beta)$ -t a görbe végpontjainak nevezzük. (Megj: van, amikor φ -t nevezzük görbének, nem pedig a „képét”.)

Definíció: azt mondjuk, hogy az $A \subset X$ halmaz ívszerűen összefüggő, ha az A halmaz bármely két pontja összeköthető az A -ban haladó folytonos görbével, ívvel, vagyis $\forall a, b \in A \exists \varphi: [\alpha, \beta] \rightarrow X$, $\varphi \in C[\alpha, \beta]$, hogy $\varphi(\alpha) = a$, $\varphi(\beta) = b$, $t \in (\alpha, \beta) \Rightarrow \varphi(t) \in A$

Tétel: legyenek X, Y metrikus terek, $f: X \rightarrow Y$, $f \in C(D_f)$! Ha D_f ívszerűen összefüggő, akkor R_f is.

Bizonyítás: legyenek $y_1, y_2 \in R_f$. Belátjuk, hogy y_1, y_2 összeköthető R_f -ben haladó folytonos ívvel. Mivel $y_1, y_2 \in R_f \Rightarrow \exists x_1, x_2 \in D_f: f(x_1) = y_1, f(x_2) = y_2$. Mivel D_f ívszerűen összefüggő $\Rightarrow \exists \varphi: [\alpha, \beta] \rightarrow X$, $\varphi \in C[\alpha, \beta]$,

hogy $\varphi(\alpha) = x, \varphi(\beta) = x_2, t \in (\alpha, \beta) \Rightarrow \varphi(t) \in D_f$. Legyen $\psi: [\alpha, \beta] \rightarrow Y, \psi := f \circ \varphi$ ekkor ψ folytonos (kompozíció függvény tulajdonságából), továbbá $t \in (\alpha, \beta) \Rightarrow \psi(t) = f(\varphi(t)) \in R_f$, sőt,
 $\psi(\alpha) = f(\varphi(\alpha)) = f(x_1) = y_1, \psi(\beta) = f(\varphi(\beta)) = f(x_2) = y_2$.

Definíció: azt mondjuk, hogy az $A \subset X$ összefüggő ([topológiai](#) értelemben), ha nem adható meg G_1 és G_2 diszjunkt nyílt halmaz úgy, hogy $G_1 \cup G_2 \supset A, A \cap G_1 \neq \emptyset, A \cap G_2 \neq \emptyset$.

Megjegyzés: belátható, hogy ha A ívszerűen összefüggő, akkor összefüggő.

Tétel: legyenek X, Y metrikus terek, $f: X \rightarrow Y, f \in C(D_f)$! Ha D_f összefüggő $\Rightarrow R_f$ is. (Bolzano-tétel metrikus térben.)

Függvénysorok és sorozatok egyenletes konvergenciája

Definíció: legyenek X, Y metrikus terek, $M \subset X$, és $\forall j \in \mathbb{N}$ -re $f_j: M \rightarrow Y$. Azt mondjuk, hogy f_j függvények függvénysorozatot alkotnak, jelölése $(f_j)_{j \in \mathbb{N}}$.

Definíció: azt mondjuk, hogy az $f_j: M \rightarrow Y$ függvényekből álló sorozat pontonként tart egy $f: M \rightarrow Y$ függvényhez, ha $\forall x \in M, \lim_{j \rightarrow \infty} f_j(x) = f(x)$.

Kérdés: feltéve, hogy $f_j \in C(M)$ minden j -re, $\Rightarrow f \in C(M)$? Általában nem. Pl: $f_j(x) = x^j, 0 \leq x \leq 1, j \in \mathbb{N}$, ekkor

$$\forall f_j \in C(M), \text{ de } \lim_{j \rightarrow \infty} f_j(x) = \begin{cases} 0 & \text{ha } 0 \leq x < 1 \\ 1 & \text{ha } x = 1 \end{cases}.$$

Definíció: azt mondjuk, hogy az $f_j: M \rightarrow Y$ függvényekből álló sorozat egyenletesen tart az $f: M \rightarrow Y$ függvényhez, ha $\forall \varepsilon > 0 \exists j_0 \in \mathbb{N}: j > j_0 \Rightarrow \rho(f_j(x), f(x)) < \varepsilon, \forall x \in M$.

Megjegyzés: j_0 csak ε -tól függ, és nem függ x -től. (Pontonkénti konvergencia esetén függhet x -től.)

Példa: $f_j(t) = t^j, 0 < a < 1, 0 \leq t \leq a$, ekkor f_j egyenletesen tart 0-hoz a $[0, a]$ -n. Ugyanis legyen $\varepsilon > 0$ tetszőleges, $0 \leq t^j < \varepsilon$ esetén $0 \leq t^j < \varepsilon$ mikor teljesül? Válasszuk meg j_0 számot úgy, hogy $j > j_0$ esetén $a^j < \varepsilon$. Ezt mindig megtehetjük, ugyanis $0 < a < 1$, így $0 \leq t \leq a$ esetén $t^j \leq a^j \leq \varepsilon$.

Tétel: legyen $f_j: M \rightarrow Y, M \subset X, f_j \in C(D_f)$. Ha (f_j) függvénysorozat egyenletesen tart egy $f: M \rightarrow Y$ függvényhez, akkor f folytonos.

Bizonyítás: legyen $x_0 \in M$. Belátjuk, hogy $f \in C[x_0]$. Tetszőleges $x \in M$ esetén

$\rho(f(x), f(x_0)) \leq \rho(f(x), f_j(x)) + \rho(f_j(x), f_j(x_0)) + \rho(f_j(x_0), f(x_0))$. Legyen $\frac{\varepsilon}{3} > 0$ tetszőleges, ezért mivel (f_j) egyenletesen tart f -hez, $\exists j_0: j > j_0 \Rightarrow \rho(f(x), f_j(x)) < \frac{\varepsilon}{3}, \rho(f(x_0), f_j(x_0)) < \frac{\varepsilon}{3}$. Választhatunk egy rögzített $j > j_0$ -t,

mondjuk $j = j_0 + 1$. Továbbá tudjuk, hogy $f_j \in C[x_0] \Rightarrow \exists \delta > 0: x \in M, \rho(x, x_0) < \delta \Rightarrow \rho(f_j(x), f_j(x_0)) < \frac{\varepsilon}{3}$, tehát

$$\rho(f(x), f(x_0)) \leq \underbrace{\rho(f(x), f_j(x))}_{< \varepsilon/3 \text{ mivel } j > j_0} + \underbrace{\rho(f_j(x), f_j(x_0))}_{< \varepsilon/3 \text{ ha } x \in B_\delta(x_0)} + \underbrace{\rho(f_j(x_0), f(x_0))}_{< \varepsilon/3 \text{ mivel } j > j_0} < \varepsilon.$$

Megjegyzés: $f_j(t) = t^j, 0 \leq t \leq 1$ függvények esetén (f_j) függvénysorozat nem tart egyenletesen az f függvényhez.

Definíció: legyen X metrikus tér, $Y = \mathbb{R}, M \subset X, g_k: M \rightarrow \mathbb{R}$ (\mathbb{R} helyett lehetne \mathbb{C} is). Ekkor tekintsük a következő

függvénysorozatot: $f_j = \sum_{k=1}^j g_k$. Az ilyen módon értelmezett (f_j) sorozatot a g_k tagokból álló függvénysornak

nevezzük.

Definíció: azt mondjuk, hogy a g_k tagokból álló sor pontonként konvergens és összege $f: M \rightarrow \mathbb{R}$ függvény, ha

$\forall x \in M$ esetén $g_k(x)$ tagokból álló számsor konvergens \mathbb{R} -ben, és a sor összege $f(x)$, és ezt így jelöljük:

$$\sum_{k=1}^{\infty} g_k(x) = f(x) \text{ jelöljük.}$$

Megjegyzés: $\sum_{k=1}^{\infty} g_k(x) \equiv \lim_{j \rightarrow \infty} f_j(x) = \lim_{j \rightarrow \infty} \sum_{k=1}^j g_k(x)$.

Definíció: azt mondjuk, hogy a (g_k) tagokból álló függvénysor egyenletesen konvergál egy $f: M \rightarrow \mathbb{R}$ függvényhez,

ha $f_j = \sum_{k=1}^j g_k$ esetén (f_j) függvénysorozat egyenletesen tart f -hez.

Tétel: tfh $g_k: M \rightarrow \mathbb{R}$ folytonos és a g_k tagokból álló sor egyenletesen konvergál egy $f: M \rightarrow \mathbb{R}$ függvényhez $\Rightarrow f \in C(D_f)$.

Bizonyítás: $f_j = \sum_{k=1}^j g_k$ folytonos, $\lim (f_j) = f$ -hez egyenletesen konvergál $\Rightarrow f \in C(D_f)$.

Tétel: tfh $g_k: M \rightarrow \mathbb{R}$ függvényekre teljesül, hogy $|g_k| \leq a_k, a_k \in \mathbb{R}$ és $\sum_{k=1}^{\infty} a_k < \infty$. Ekkor a (g_k) tagokból álló

függvénysor egyenletesen konvergens.

Bizonyítás: legyen $x \in M$ tetszőleges, rögzített pont. Először belátjuk, hogy $\sum_{k=1}^{\infty} |g_k(x)| < \infty$. Legyen

$$f_j(x) = \sum_{k=1}^j g_k(x), \text{ ekkor } \exists j_0: j > l > j_0 \Rightarrow |f_j(x) - f_l(x)| = \left| \sum_{k=l+1}^j g_k(x) \right| \leq \sum_{k=l+1}^j |g_k(x)| \leq \sum_{k=l+1}^j a_k < \varepsilon, \text{ mivel}$$

$\sum_{k=1}^{\infty} a_k < \infty$, vagy is $(f_j(x))_{j \in \mathbb{N}}$ számsorozatra teljesül a Cauchy-kritérium. Mivel \mathbb{R} teljes tér

$\Rightarrow \exists f(x) \in \mathbb{R}: \lim_{j \rightarrow \infty} f_j(x) = f(x)$, vagy is a $|g_k(x)|$ és a $g_k(x)$ tagokból álló függvény sor konvergens.

Belátjuk, hogy a sor, illetve a vele ekvivalens (f_j) függvény sorozat egyenletesen konvergál f -hez. Legyen $\varepsilon > 0$ tetszőleges, a fentiek szerint, $j \rightarrow \infty$ határátmenetben a fenti egyenlőtlenségből kapjuk, hogy

$$|f(x) - f_l(x)| \leq \sum_{k=l+1}^{\infty} a_k < \varepsilon, \forall x \in M, \text{ ha } l > j_0. \text{ De hisz ez pont az jelenti, hogy } f_k \text{ egyenletesen tart } f\text{-hez.}$$

Hatványsorok

Definíció: egy $c_j x^j, x \in \mathbb{R}, c_j \in \mathbb{R}, j = 0, 1, 2, \dots$ tagokból álló függvény sort hatványsornak nevezünk.

Megjegyzés: a hatványsor tagjai folytonos függvények.

Kérdés: a hatványsor mely x -ekre konvergens, illetve egyenletesen konvergens?

Definíció: legyen $a_k \in \mathbb{R}, k \in \mathbb{N}$. Az $(a_k)_{k \in \mathbb{N}}$ valós számsorozat limesz superiorját illetve limesz inferiorját így értelmezzük: $\limsup_{k \rightarrow \infty} (a_k)_{k \in \mathbb{N}} = \limsup_{k \rightarrow \infty} a_k$ jelenti azt a legnagyobb valós számot (vagy végtelent), amelyhez az (a_k) egy alkalmas részsorozata konvergál. Ezzel analóg a $\liminf (a_k)$.

Megjegyzés:

1. mindig létezik limesz inferior és limesz superior
2. ha $\exists \lim (a_k) \Rightarrow \lim (a_k) = \limsup (a_k) = \liminf (a_k)$
3. $\limsup (a_k) = \lim_{k \rightarrow \infty} [\sup \{a_k, a_{k+1}, \dots\}]$

Tétel: legyen $R := \frac{1}{\limsup \sqrt[k]{|c_k|}}$. Ha a nevező nulla lenne, akkor $R := \infty$, ha végtelen, akkor $R := 0$. Ekkor $|x| < R$

esetén a hatványsor konvergens, $|x| > R$ esetén pedig divergens.

Bizonyítás: a gyökkritérium alapján...

Tétel: legyen $0 < R_0 < R$, ekkor a hatványsor egyenletesen konvergens az R_0 sugarú intervallumban (vagy körben).

Bizonyítás: Weierstrass kritériummal bizonyítjuk. Legyen $g_j(x) = c_j x^j, j = 0, 1, \dots$, ekkor

$|g_j(x)| = |c_j x^j| = |c_j| |x|^j \leq |c_j| R_0^j$. Azt kellene belátni, hogy $|c_j| R_0^j$ tagokból álló sor konvergens. Alkalmazzuk erre a

gyökkritériumot! $\sqrt[j]{|c_j| R_0^j} = R_0 \sqrt[j]{|c_j|}, \limsup_{j \rightarrow \infty} \sqrt[j]{|c_j| R_0^j} = R_0 \limsup_{j \rightarrow \infty} \sqrt[j]{|c_j|} = \frac{R_0}{R} < 1 \Rightarrow \sum_{j=1}^{\infty} |c_j| R_0^j$ konvergens (ez a

gyökkritérium).

Következmény: a hatványsor összege folytonos a konvergenciakör belsejében. Például $e^x = \sum_{j=0}^{\infty} \frac{x^j}{j!}$, ennek a

konvergencia-sugara végtelen, mert $R = \frac{1}{\limsup \sqrt[n]{1/n!}} = \limsup \sqrt[n]{n!} = \infty$.

Differenciálhatóság

10.20

Definíció: egy $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ vagy $\mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$ függvényt az x_0 pontban differenciálhatónak nevezünk, ha $x_0 \in \text{int } D_f$ és

$$\exists \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \text{ és véges} \Leftrightarrow \exists \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + \varepsilon) - f(x_0)}{\varepsilon} \text{ és véges.}$$

Megjegyzés: Hogy egy ilyen definíciót továbbvihessünk "többváltozós" függvényekre, szükségünk van a lineáris leképezések vizsgálatára.

Lineáris leképezések

Definíció: legyen X vektortér, azt mondjuk, hogy az $M \subset X$ halmaz elemei lineárisan függetlenek, ha bármely M -beli véges sok elemre $\sum_i \alpha_i x_i = 0 \Leftrightarrow \alpha_i = 0$. Gyakran M -et nevezzük lineárisan függetlennek, nem pedig az elemeit.

Állítás: egy vektortér lineárisan független elemeinek maximális száma egyértelmű.

Definíció: az X vektortér dimenziójának nevezzük az X -beli lineárisan független elemek maximális számát (véges vagy végtelen is lehet).

Definíció: legyenek X és Y vektorterek, $M \subset X$! Egy $A: M \rightarrow Y$ leképezést lineárisnak nevezünk, ha

1. $x_1, x_2 \in M \Rightarrow x_1 + x_2 \in M$, és $x \in M, \lambda \in \mathbb{R} \Rightarrow \lambda x \in M$
2. $A(x_1 + x_2) = A(x_1) + A(x_2)$ (additivitás)
3. $A(\lambda x_1) = \lambda A(x_1)$ (homogenitás)

Megjegyzés: az első feltétel M -től megköveteli, hogy lineáris altér legyen, azonban gyakran A -t egy X -ről Y -ba képező függvényként definiáljuk, így M -re nincs is szükség.

Példák: $X = \mathbb{R}^n, Y = \mathbb{R}^m, A: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ lineáris leképezés. Ekkor egyértelműen létezik egy olyan \mathcal{A} mátrix, hogy

$$\mathcal{A}x = Ax, \text{ és } \mathcal{A} \text{ ilyen alakú: } \mathcal{A} = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix}$$

Definíció: jelölje a $\text{lin}(X, Y) = L(X, Y)$ az összes $X \rightarrow Y$ lineáris leképezések halmazát!

Definíció: legyen X, Y vektorterek, $A \in \text{lin}(X, Y), B \in \text{lin}(X, Y)$, ekkor $A + B$ -t így értelmezzük:

$$(A + B)(x) = \underbrace{Ax + Bx}_{\in Y}, \forall x \text{-re.}$$

Állítás: $(A + B) \in \text{lin}(X, Y)$

Definíció: az $A \in \text{lin}(X, Y)$ -nek $\lambda \in \mathbb{R}$ számmal való szorzatát így értelmezzük: $(\lambda A)(x) = \lambda(Ax)$.

Megjegyzés: a homogenitás miatt a zárójelet elhagyhatjuk, a művelet egyértelmű marad.

Állítás: $\lambda A \in \text{lin}(X, Y)$

Tétel: $\text{lin}(X, Y)$ vektorteret alkot az előbbi két művelettel (vagyis az $A + B$ között értelmezett összeadással és λA -val értelmezett szorzással).

Definíció: legyenek $Y = X$ vektorterek! Egy $A \in \text{lin}(X, X), B \in \text{lin}(X, X)$ szorzatát így értelmezzük:

$$(AB)(x) = A(B(x)), \text{ vagyis mint kompozíció, tehát } AB \equiv A \circ B.$$

Állítás: $AB \in \text{lin}(X, X)$.

Definíció: legyen

- $I: X \rightarrow X, Ix = x \forall x \in X$ és
- $0: X \rightarrow X, 0x = 0 \in X \forall x \in X$

Ekkor $I \in \text{lin}(X, X)$ és $0 \in \text{lin}(X, X)$. Így igaz a következő

Tétel: $\text{lin}(X, X)$ -ben érvényesek a következők:

1. $(A + B)C = AC + BC$
2. $C(A + B) = CA + CB$
3. $\lambda \in \mathbb{R} (AB) = (\lambda A)B$
4. $\exists ! 0 \in \text{lin}(X, X): 0A = A0 = 0 \forall A$
5. $\exists ! I \in \text{lin}(X, X): IA = AI = A \forall A$

Definíció: egy $A \in \text{lin}(X, X)$ hatványait így értelmezzük: $A^0 = I, A^1 = A, A^2 = AA \dots$

$$A^n = \underbrace{AA \dots A}_{n \text{ db}} = AA^{n-1} = A^{n-1}A.$$

Állítás: legyen $X = \mathbb{R}^n$ és $A, B \in \text{lin}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^n)$. Ha $\mathcal{A} \Leftrightarrow A, \mathcal{B} \Leftrightarrow B$, akkor $\mathcal{A}\mathcal{B} \Leftrightarrow AB$. (Itt $\mathcal{A} \Leftrightarrow A$ azt jelenti, hogy $Ax = \mathcal{A}x$; $\mathcal{A}\mathcal{B}$ mátrixszorzást jelent).

Definíció: legyen X vektortér, $A \in \text{lin}(X, X)$! Azt mondjuk, hogy $\lambda \in \mathbb{R}$ szám az A leképezés sajátértéke és $x \in X, x \neq 0$ pedig a sajátvektora, ha $Ax = \lambda x$.

Definíció: a ψ sajátérték rangjának (vagy geometriai multiplicitásának) a ψ -hoz tartozó lineárisan független sajátvektorok (sajátvektorok) maximális számát nevezzük.

Megjegyzés: a ψ -hoz tartozó sajátvektorok [alteret](#) alkotnak.

Speciális eset: $X = \mathbb{R}^n, A \Leftrightarrow \mathcal{A}, I \Leftrightarrow \mathcal{E} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \ddots \\ 0 & \ddots & 0 \\ \ddots & 0 & 1 \end{pmatrix} : \det(\mathcal{A} - \lambda \mathcal{E}) = 0$ egyenlet megoldásai adják a ψ

sajátértékeket.

Lineáris leképezések inverze

Legyen X vektortér! Egy $A \in \text{lin}(X, X)$ leképezésnek mikor van inverze? (Tudjuk, hogy az inverz csak akkor értelmezhető, ha a függvény injektív).

Tétel: egy $A \in \text{lin}(X, X)$ leképezésnek pontosan akkor van inverze, ha $Ax = 0 \Leftrightarrow x = 0$, vagyis ha $\ker A = \{0\}$.

Bizonyítás: belátjuk, hogy A injektív, ha $\ker A = 0$, illetve $\ker A = 0$ ha A injektív. Első része: legyen $x_1, x_2 \in X$ és $Ax_1 = Ax_2 \Rightarrow A(x_1 - x_2) = 0$, mivel $\ker A = 0$, ezért $\Rightarrow x_1 - x_2 = 0 \Rightarrow x_1 = x_2$, tehát A injektív, ha $\ker A = 0$.

Most belátjuk, hogy $\ker A = 0$ ha A injektív, vagyis $Ax = 0 \Rightarrow x = 0$. $A0 = 0$ és A injektív $\Rightarrow x = 0$.

Állítás: $A \in \text{lin}(X, X)$ injektív $\Rightarrow A^{-1} \in \text{lin}(X, X)$

Állítás: legyen $A \in \text{lin}(X, X)$ olyan, hogy $\exists B \in \text{lin}(X, X) : AB = BA = I$, ekkor $\exists A^{-1}$ és $A^{-1} = B$.

Lineáris és folytonos operátorok

Legyen a továbbiakban X, Y normált tér, $A \in \text{lin}(X, Y)$.

Kérdés: következik-e ebből, hogy A folytonos is? Általában nem.

Állítás: legyen $A \in \text{lin}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$, ekkor A folytonos.

Bizonyítás: legyen \mathcal{A} mátrix, melyre $\mathcal{A}x = Ax$. Becsüljük meg ~~amink van~~ $|Ax|$ -t!

$$|Ax|^2 = |\mathcal{A}x|^2 = \sum_{j=1}^m y_j^2 \leq \sum_{j=1}^m \sum_{k=1}^n a_{jk}^2 \sum_{k=1}^n x_k^2 = |x|^2 \sum_{j=1}^m \sum_{k=1}^n a_{jk}^2 \quad (\text{lásd a megjegyzést}), \text{ vagy is}$$

$$|Ax|^2 \leq c^2 |x|^2 \Rightarrow |Ax| \leq c|x|, \text{ így } |Ax - Ax_0| \leq c|x - x_0|. \text{ Legyen } \varepsilon > 0 \text{ tetszőleges, } \delta := \frac{\varepsilon}{c} > 0. \text{ Ha}$$

$$|x - x_0| < \delta = \frac{\varepsilon}{c} \Rightarrow |Ax - Ax_0| < c \frac{\varepsilon}{c} = \varepsilon.$$

Megjegyzés: az első számítás során felhasználtuk, hogy $y_j = (\mathcal{A}x)_j = \sum_{k=1}^m a_{jk}x_k \Rightarrow y_j^2 \leq \left(\sum_{k=1}^m a_{jk}^2\right)\left(\sum_{k=1}^m x_k^2\right)$.

(Cauchy-Schwarz egyenlőtlenség).

Definíció: legyen X, Y normált tér, $A \in \text{lin}(X, Y)$! Az A leképezést korlátosnak nevezzük, ha

$$\exists c \geq 0, c \in \mathbb{R}: \|Ax\| \leq c\|x\|, \forall x \in X \text{-re.}$$

Tétel: legyen $A \in \text{lin}(X, Y)$. Ekkor A folytonos $\Leftrightarrow A$ korlátos.

Bizonyítás: \Leftarrow irányban: tfh A korlátos, vagyis $\exists c \geq 0: \|Ax\| \leq c\|x\|$. Legyen $x_0 \in X$. Azt szeretnénk belátni, hogy $\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0: \|x - x_0\| < \delta \Rightarrow \|Ax - Ax_0\| < \varepsilon$. Tudjuk, hogy $\|Ax - Ax_0\| = \|A(x - x_0)\| \leq c\|x - x_0\|$, ezért legyen $\delta := \frac{\varepsilon}{c} > 0$, így $\|Ax - Ax_0\| < c \frac{\varepsilon}{c} = \varepsilon$.

\Rightarrow irányban indirekt: tfh A nem korlátos, de folytonos, vagyis a nem korlátosságból adódóan

$\forall c > 0 \exists x: \|Ax\| > c\|x\|$. Ekkor $\forall n \in \mathbb{N}$ számhoz $\exists x_n \in X: \|Ax_n\| > n\|x_n\|$, $c := n$. Legyen $\widetilde{x}_n := \frac{x_n}{n\|x_n\|}$, ekkor

$\|\widetilde{x}_n\| = \frac{1}{n} \frac{\|x_n\|}{\|x_n\|} = \frac{1}{n}$, vagyis $\lim(\widetilde{x}_n) = 0$. Mivel A folytonos, így az átviteli elv segítségével $\lim \|A\widetilde{x}_n\| = 0$, de tudjuk,

hogy $\|A\widetilde{x}_n\| = \left\|A \frac{x_n}{n\|x_n\|}\right\| > \frac{n\|x_n\|}{n\|x_n\|} = 1$, tehát azt kaptuk, hogy $\|A\widetilde{x}_n\| > 1 \forall n$ -re, de ez meg ellentmond annak, hogy

$$\lim \|A\widetilde{x}_n\| = 0$$

Definíció: egy f függvényt akkor nevezünk folytonosan differenciálhatónak egy $[\alpha, \beta]$ -n, ha folytonos az $[\alpha, \beta]$ -n, differenciálható a (α, β) -n és a deriváltjának létezik folytonos kiterjesztése az $[\alpha, \beta]$ -ra. Ezt a tényt így jelöljük:

$$f \in C^1[0,1].$$

Példa lineáris, nem korlátos operátorra: $X := C[0,1]$, művelet a szokásos összeadás és skalárral való szorzás, a norma

$\|f\| = \sup |f|$. Legyen $f \in D_A = C^1[0,1] \subset X$, ahol A a differenciáloperátor, vagyis $Af := f' \in X$. Vegyük észre, hogy

$A \in \text{lin}(X, X)$, de nem folytonos. Ugyanis: az $f_j(t) = \frac{1}{j} e^{-jt}, j \in \mathbb{N}, t \in [0,1]$ függvények folytonosan

differenciálhatóak, normájuk $\|f_j(t)\| = \frac{1}{j} \Rightarrow \lim_j \|f_j\| = 0$. Továbbá

$f_j'(t) = -e^{-jt} \Rightarrow \|f_j'(t)\| = 1 \Rightarrow \lim_j \|f_j'\| = \lim_j \|Af_j\| = 1$. Eszerint az $Af = f'$, f folytonosan differenciálható, C

$[0,1] \rightarrow C[0,1]$ operátor nem folytonos, de lineáris (az A operátor a $[0,1]$ intervallumon folytonos függvények

halmazából képez a $[0,1]$ intervallumon folytonos függvények halmazába).

Adott vektortérhez többféleképp is értelmezhető norma. Folytonos függvényekre (amik vektorteret alkotnak) 11.04

egy lehetséges norma a következő: $\|f\|_1 = \int_0^1 |f|$ vagy akár a következő: $\|f\|_\infty = \sup \{|f|: t \in [0,1]\}$. Ez utóbbira

lássuk be a norma tulajdonságait!

1. $\|f\| = 0 \Leftrightarrow f = 0$ láthatóan teljesül

- $\|\lambda f\| = \sup \{|\lambda f(t)| : t \in [0,1]\} = \sup \{|\lambda| |f(t)| : t \in [0,1]\} = |\lambda| \sup \{|f(t)| : t \in [0,1]\} = |\lambda| \cdot \|f\|$
- $\|f + g\| = \sup \{|f + g(t)| : t \in [0,1]\} \leq \sup \{|f(t)| + |g(t)| : t \in [0,1]\} \leq \sup \{|f(t)| : t \in [0,1]\} + \sup \{|g(t)| : t \in [0,1]\}$

Definíció: legyen X, Y normált tér, $A \in \text{lin}(X, Y)$ és korlátos. Értelmezzük az A operátor normáját!

$\|A\| := \sup \{\|Ax\| : \|x\| = 1\}$. Belátandó, hogy a norma tulajdonságai teljesülnek. Mivel A korlátos,

$\exists c \in \mathbb{R} : \|Ax\| \leq c\|x\| = c$, ha $\|x\| = 1$.

- Nyilván $\|A\| \geq 0$ és $A = 0 \Rightarrow \|A\| = 0$. Fordítva: $\|A\| = 0 \Rightarrow \|Ax\| = 0 \forall x \in X, \|x\| = 1$. Bizonyítandó, hogy ekkor $A = 0 \Leftrightarrow Az = 0 \forall z \in X$. Ekkor $Az = A\left(\frac{z}{\|z\|} \|z\|\right) = \|z\| A\left(\frac{z}{\|z\|}\right) = \|z\| 0 = 0, \forall z \in X \Leftrightarrow A = 0$.
normája 1
- $\|\lambda A\| = \sup \{\|(\lambda A)x\| : \|x\| = 1\} = \sup \{|\lambda| \|Ax\| : \|x\| = 1\} = |\lambda| \sup \{\|Ax\| : \|x\| = 1\} = \lambda \|A\|$.
- $\|A + B\| = \sup \{\|(A + B)x\| : \|x\| = 1\} \leq \sup \{\|Ax\| + \|Bx\| : \|x\| = 1\} \leq \sup \{\|Ax\| : \|x\| = 1\} + \sup \{\|Bx\| : \|x\| = 1\} = \|A\| + \|B\|$.

Tétel: legyen X, Y normált tér! Tekintsük a korlátos, $\text{lin}(X, Y)$ -beli operátorokat az összeadással és számmal való szorzással és az előbb értelmezett normával. Ez normált teret alkot és $L(X, Y)$ -nak jelöljük.

Megjegyzés: az X -en értelmezett Y -ba képező korlátos lineáris operátorok a szokásos műveletekkel vektorteret alkotnak, mert 2 korlátos, folytonos operátor összege is folytonos, korlátos és skalár szorosa is korlátos (utóbbi ekvivalens a folytonossággal, mint bizonyítottuk).

Állítás: legyen $A \in L(X, Y)$! Ekkor $\|A\| = \min \{c \geq 0 : \|Ax\| \leq c\|x\|, \forall x \in X\}$.

Bizonyítás: $\alpha := \inf \{c \geq 0 : \|Ax\| \leq c\|x\| \forall x \in X\}$. Mivel $\|A\| = \sup \{\|Ax\| : \|x\| = 1\} \Rightarrow \forall z \in X \setminus \{0\}$ elemet véve $z = \frac{z}{\|z\|} \|z\|$. Ekkor $\|Az\| = \left\| A \frac{z}{\|z\|} \|z\| \right\| = \|z\| \cdot \left(A \left(\frac{z}{\|z\|} \right) \right) \leq \|z\| \cdot \|A\| \Rightarrow \|A\| \in \{c \geq 0 : \|Ax\| \leq c\|x\|, \forall x \in X\} \Rightarrow \alpha \leq \|A\|$. Belátjuk, hogy $\alpha < \|A\|$ nem lehet, ha ugyanis $\alpha < \|A\|$ lenne, akkor $\exists c : 0 \leq c < \|A\|, \|Ax\| \leq c\|x\|$, de ekkor $\|A\| = \sup \{\|Ax\| : \|x\| = 1\} \leq \sup \{c\|x\| : \|x\| = 1\} = c$ lenne, ami ellentmond $c < \|A\|$ -nak.

Tétel: legyen X normált, Y teljes normált tér, ekkor $L(X, Y)$ normált tér is teljes.

Bizonyítás: legyen $(A_j)_{j \in \mathbb{N}}$ Cauchy-sorozat az $L(X, Y)$ normált térben, vagyis

$\forall \varepsilon > 0 \exists k_0 : j, k > k_0 \Rightarrow \|A_j - A_k\| < \varepsilon$. Be kellene látni, hogy $\exists A \in L(X, Y) : \lim_j \|A_j - A\| = 0$. Legyen $x \in X$

tetszőleges rögzített elem! Tekintsük az $(A_j x)_{j \in \mathbb{N}}$ Y -beli sortozatot! Belátjuk, hogy erre teljesül a Cauchy-kritérium.

$\|A_j x - A_k x\| = \|(A_j - A_k)x\| \leq \|A_j - A_k\| \|x\| \leq \varepsilon \|x\|$. Mivel Y tér teljes, $\exists \lim_{j \rightarrow \infty} (A_j x) = A(x) \in Y$.

$\lim_{j \rightarrow \infty} \|A_j x - A(x)\| = 0, \forall x \in X$ rögzített elemre. Nem nehéz belátni, hogy $A \in \text{lin}(X, Y)$. Belátandó, hogy korlátos is.

$\|A_j x\| \leq \|A_j\| \cdot \|x\|$. Mivel (A_j) Cauchy sorozat, $\forall \varepsilon > 0 \exists j_0 : j, k > j_0 \Rightarrow \|A_j - A_k\| < \varepsilon$. Legyen $\varepsilon = 1, k = j_0 + 1$, ekkor $\|A_j - A_{j_0+1}\| < 1$ ha $j > j_0$. $A_1, A_2 \dots A_{j_0}, A_k$ véges sok operátor, ezek korlátosak. Ebből következik, hogy

$\exists c: \|A_j\| \leq c, \forall j$, továbbá a $\|A_j x - A_k x\| \leq \varepsilon \|x\|$ egyenlőtlenségből követkeik $k \rightarrow \infty$ esetben, hogy

$\|A_j x - A x\| \leq \varepsilon \|x\|$, tehát $\|A_j x\| \rightarrow \|A x\| \leq c \|x\|$ és $\lim_j \|A_j - A\| = 0$.

Emlékeztető kalkulusról: $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ függvény differenciálható egy x_0 pontban, ha $\exists \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} = f'(x_0)$. Legyen

$\varepsilon(x) = \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} - f'(x_0) \Leftrightarrow f(x) - f(x_0) = f'(x_0)(x - x_0) + \varepsilon(x)(x - x_0)$, ekkor egy f differenciálható, ha

$\lim_{x \rightarrow x_0} \varepsilon(x) = 0$. Ha $f(x) - f(x_0) = f'(x_0)(x - x_0) + \varepsilon(x)(x - x_0)$ teljesül úgy, hogy $\lim_{x \rightarrow x_0} \varepsilon(x) = 0 \Rightarrow f$ differenciálható.

Módosítás: $\eta(x) := \varepsilon(x)(x - x_0)$, ekkor $f(x) - f(x_0) = A(x - x_0) + \eta(x)$, ahol $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta(x)}{x - x_0} = 0$. Ezt, az eredetivel

ekvivalens meghatározást tovább lehet általánosítani normált terekre.

Definíció: legyenek X, Y normált terek, $f: X \rightarrow Y, x_0 \in \text{int } D_f$! Azt mondjuk, hogy f differenciálható az $x_0 \in D_f$

pontban, ha $\exists A \in L(X, Y): f(x) - f(x_0) = A(x - x_0) + \eta(x)$ és $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta(x)}{\|x - x_0\|} = 0 \in Y$.

Megjegyzés: $X = Y = \mathbb{R}$ esetben visszaadja a klasszikus definíciót.

Állítás: ha f differenciálható az x_0 -ban, akkor A egyértelmű.

Bizonyítás: tfh $A, \tilde{A} \in L(X, Y): f(x) - f(x_0) = A(x - x_0) + \eta(x)$ és $f(x) - f(x_0) = \tilde{A}(x - x_0) + \tilde{\eta}(x)$ ahol

$\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta(x)}{\|x - x_0\|} = 0 = \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\tilde{\eta}(x)}{\|x - x_0\|}$. Belátjuk, hogy $A - \tilde{A} = 0$.

Legyen $z \in X$ tetszőleges és $a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$. Ekkor $x = x_0 + a \cdot z$ benne van az x_0 kis környezetében, ha $|a|$ elég kicsi.

Ekkor $0 = (A - \tilde{A})(az) + (\eta - \tilde{\eta})(x_0 + az)$. Osszuk mindkét oldalt a -val! $0 = (A - \tilde{A})z + (\eta - \tilde{\eta})(x_0 + az)/a$, így

$$\left\| \frac{(\eta - \tilde{\eta})(x_0 + az)}{a} \right\| = \frac{\|(\eta - \tilde{\eta})(x_0 + az)\|}{|a|} = \frac{\|(\eta - \tilde{\eta})(x_0 + az)\|}{\|x - x_0\|} \|z\| = \underbrace{\frac{\|(\eta - \tilde{\eta})x\|}{\|x - x_0\|}}_{\rightarrow 0 \text{ ha } x \rightarrow x_0} \|z\| \rightarrow 0, \text{ ezért } (A - \tilde{A})z = 0, \forall z$$

Definíció: ha f differenciálható az x_0 -ban, akkor az $A \in L(X, Y)$ korlátos lineáris operátort az f függvény x_0 beli deriváltjának nevezzük, és $f'(x_0)$ -nak jelöljük.

Megjegyzés: $f'(x_0) \in L(X, Y)$, továbbá erre igaz, hogy $f(x) - f(x_0) = f'(x_0)(x - x_0) + \eta(x)$, ahol $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta(x)}{x - x_0} = 0$.

Speciális eset: $A = f'(x_0) \in L(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$, ennek megfeleltethető egy \mathcal{A} mátrix: $\mathcal{A}x = Ax: \mathcal{A} = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & & a_{2n} \\ \vdots & & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix}$.

Állítás: ha f differenciálható x_0 -ban, akkor f folytonos x_0 -ban.

Bizonyítás: $f(x) - f(x_0) = f'(x_0)(x - x_0) + \eta(x)$. Belátjuk, hogy $\lim_{x \rightarrow x_0} [f(x) - f(x_0)] = 0$. Egyrészt

$\|f'(x_0)(x - x_0)\| \leq \|f'(x_0)\| \|x - x_0\| \rightarrow 0$ ha $x \rightarrow x_0$. Másrészt $\|\eta(x)\| = \frac{\|\eta(x)\|}{\|x - x_0\|} \|x - x_0\| \rightarrow 0$ ha $x \rightarrow x_0$. Tehát

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \|f(x) - f(x_0)\| = \lim_{x \rightarrow \infty} \|f'(x_0)(x - x_0) + \eta(x)\| \leq \lim_{x \rightarrow \infty} \|f'(x)(x - x_0)\| + \lim_{x \rightarrow \infty} \|\eta(x)\| = 0.$$

A deriválás művelete, műveleti szabályok

11.18

Tétel: tfh f és g differenciálható x_0 -ban $\Rightarrow f + g$ is, és $(f' + g')(x_0) = f'(x_0) + g'(x_0)$. Továbbá tetszőleges $\lambda \in \mathbb{R}$ esetén λf is differenciálható x_0 -ban és $(\lambda f)'(x_0) = \lambda(f'(x_0))$.

Bizonyítás: mivel f differenciálható x_0 -ban $\Rightarrow f$ értelmezve van $B_{r_1}(x_0)$ -n is, ha r_1 elég kicsi. Legyen $x \in B_{r_1}(x_0)$!

Ekkor $f(x) - f(x_0) = f'(x_0)(x - x_0) + \eta_1(x)$, ahol $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta_1(x)}{\|x - x_0\|} = 0$. Mivel g differenciálható x_0 -ban $\Rightarrow g$ értelmezve

van az $B_{r_2}(x_0)$ -n is, ha r_2 elég kicsi. Legyen $x \in B_{r_2}(x_0)$, ekkor $g(x) - g(x_0) = g'(x_0)(x - x_0) + \eta_2(x)$, ahol

$\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta_2(x)}{\|x - x_0\|} = 0$. Ezekből következik, hogy $r = \min\{r_1, r_2\}$ esetén, $x \in B_r(x_0)$ -re:

$$\begin{aligned} [f(x) + g(x)] - [f(x_0) + g(x_0)] &= f'(x_0)(x - x_0) + g'(x_0)(x - x_0) + \eta_1(x) + \eta_2(x) = \\ &= [f'(x_0) + g'(x_0)](x - x_0) + [\eta_1(x) + \eta_2(x)]. \text{ Továbbá mivel } \frac{\eta_1(x) + \eta_2(x)}{\|x - x_0\|} = \underbrace{\frac{\eta_1(x)}{\|x - x_0\|}}_{\rightarrow 0 \text{ ha } x \rightarrow x_0} + \underbrace{\frac{\eta_2(x)}{\|x - x_0\|}}_{\rightarrow 0 \text{ ha } x \rightarrow x_0} \rightarrow 0 \text{ ha } x \rightarrow x_0, \end{aligned}$$

$$\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta_1(x) + \eta_2(x)}{\|x - x_0\|} = 0.$$

Tétel (a kompozíció függvény deriválási szabálya): tfh X, Y, Z normált terek, $f: X \rightarrow Y$, $g: Y \rightarrow Z$, ekkor

$(g \circ f): X \rightarrow Z$. Tfh f differenciálható $x_0 \in X$ -ban és g differenciálható $y_0 \in Y$ -ban úgy, hogy $y_0 = f(x_0)$. Ekkor $g \circ f$ is differenciálható x_0 -ban és $(g \circ f)'(x_0) = g'(f(x_0))f'(x_0) \in L(X, Z)$.

Bizonyítás: mivel f differenciálható x_0 -ban, így f értelmezve van egy $B_r(x_0)$ környezetben. Legyen $x \in B_{r_1}(x_0)$, ekkor

$f(x) - f(x_0) = f'(x_0)(x - x_0) + \eta_1(x)$ ahol $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta_1(x)}{\|x - x_0\|} = 0$. Mivel g differenciálható $y_0 = f(x_0)$ -ban, ezért

értelmezve van y_0 egy $B_{r_2}(y_0)$ környezetében. Legyen $y \in B_{r_2}(y_0)$, ekkor $g(y) - g(y_0) = g'(y_0) \cdot (y - y_0) + \eta_2(y)$ és

$\lim_{y \rightarrow y_0} \frac{\eta_2(y)}{\|y - y_0\|} = 0$. Mivel $f \in C(x_0) \Rightarrow B_{r_2}(y_0) = B_{r_2}(f(x_0))$ környezethez $\exists \widetilde{B_{r_1}}(x_0): x \in \widetilde{B_{r_1}}(x_0) \Rightarrow f(x) \in B_{r_2}(f(x_0))$

. Legyen $r_1^* := \min\{r_1, \widetilde{r_1}\}$. $x \in B_{r_1^*}(x_0)$ esetén y helyébe $f(x)$ -t írhatunk a g -re vonatkozó egyenletben

$$\begin{aligned} \Rightarrow g(f(x)) - g(f(x_0)) &= g'(f(x_0))(f(x) - f(x_0)) + \eta_2(f(x)) \Rightarrow (g \circ f)(x) - (g \circ f)(x_0) = \\ &= g'(f(x_0))[f'(x_0)(x - x_0) + \eta_1(x)] + \eta_2(f(x)) = g'(f(x_0))[f'(x_0)(x - x_0)] + \underbrace{[g'(f(x_0))\eta_1(x) + \eta_2(f(x))]}_{\eta(x)}. \end{aligned}$$

megmutatni, hogy $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta(x)}{\|x - x_0\|} = 0$. Tekintsük először $\eta(x)$ első tagját:

$$\frac{\|g'(f(x_0))\eta_1(x)\|}{\|x - x_0\|} \leq \frac{\|g'(f(x_0))\| \|\eta_1(x)\|}{\|x - x_0\|} = \|g'(f(x_0))\| \frac{\|\eta_1(x)\|}{\|x - x_0\|} \rightarrow 0, \text{ mert az utolsó tag } \rightarrow 0. \text{ Tehát már elegendő csak}$$

$$\frac{\eta_2(f(x))}{\|x - x_0\|} \rightarrow 0 \text{ állítást belátni. Ehhez használjuk a következő jelölést: } \varepsilon(y) := \begin{cases} \frac{\|\eta_2(y)\|}{\|y - y_0\|} & \text{ha } y \neq y_0, y \in B_{r_2}(y_0) \\ 0 & \text{ha } y = y_0 \end{cases}.$$

Láthatjuk, hogy ekkor $\varepsilon: Y \rightarrow \mathbb{R}$, $\varepsilon \in C(y_0)$. Átrendezve:

$$\|\eta_2(y)\| = \varepsilon(y)\|y - y_0\| \quad \forall y \in B_{r_2}(y_0) \Rightarrow \frac{\|\eta_2(f(x))\|}{\|x - x_0\|} = \varepsilon(f(x)) \frac{\|f(x) - f(x_0)\|}{\|x - x_0\|} = \underbrace{\varepsilon(f(x))}_{\rightarrow 0} \underbrace{\frac{\|f(x) - f(x_0)\|}{\|x - x_0\|}}_{\text{bizbe: korlátos}}, \text{ a szorzat } \rightarrow 0, \text{ ha}$$

az utolsó tényező korlátos, ugyanis ε definíciójából következik, hogy $\lim_{x \rightarrow x_0} \varepsilon(f(x)) = \varepsilon(f(x_0)) = 0$, mert

$f \in C(x_0)$, $\varepsilon \in C(y_0) \Leftrightarrow \varepsilon \in C(f(x_0))$. A második tényező valóban korlátos, ugyanis

$$\begin{aligned} f(x) - f(x_0) &= f'(x_0)(x - x_0) + \eta_1(x) \Rightarrow \|f(x) - f(x_0)\| \leq \|f'(x_0)(x - x_0)\| + \|\eta_1(x)\| \leq \\ &\leq \|f'(x_0)\| \cdot \|x - x_0\| + \|\eta_1(x)\| \Rightarrow \frac{\|f(x) - f(x_0)\|}{\|x - x_0\|} \leq \underbrace{\|f'(x_0)\|}_{\text{rögz}} + \underbrace{\frac{\|\eta_1(x)\|}{\|x - x_0\|}}_{\rightarrow 0}. \end{aligned}$$

Tétel (a valós függvény inverzének deriválási szabálya): legyen I egy \mathbb{R} -beli nyílt intervallum! Legyen $f: I \rightarrow \mathbb{R}$ szigorúan monoton függvény és $f \in C(D_f)$. Ha f differenciálható $a \in D_f$ -ban és $f'(a) \neq 0 \Rightarrow f^{-1}$ differenciálható $f(a)$ -ban és $(f^{-1})'(b) = \frac{1}{f'(f^{-1}(b))}$.

Bizonyítás: mivel f szigorúan monoton (növe), ezért f injektív, tehát létezik f^{-1} . Mivel $D_f = I$ intervallum, ezért $R_f = J$ is intervallum ([Bolzano tétel](#)), sőt, nyílt is, mivel f szigorúan monoton. Ekkor $b = f(a)$ -t tekintve $b \in \text{int } D_{f^{-1}} = R_f$. f^{-1} értelmezve van b egy környezetében, ebből véve egy y pontot

$$\frac{f^{-1}(y) - f^{-1}(b)}{y - b} = \frac{1}{\frac{f(x) - f(a)}{x - a}} = \frac{1}{\frac{f(f^{-1}(y)) - f(f^{-1}(b))}{f^{-1}(y) - f^{-1}(b)}} \cdot h_a(x) := \begin{cases} \frac{f(x) - f(a)}{x - a} & \text{ha } x \neq a \\ f'(a) & \text{ha } x = a \end{cases} \quad \text{Ebből láthatjuk, hogy } h_a \in C(a).$$

Ekkor $\frac{f^{-1}(y) - f^{-1}(b)}{y - b} = \frac{1}{h_a(f^{-1}(y))} \cdot \lim_{y \rightarrow b} f^{-1}(y) = a$ mert $f^{-1} \in C(R_f)$, $f^{-1}(b) = a$. Ha $y \neq b \Rightarrow f^{-1}(y) \neq a$ (mert f szigorúan monoton). Másrészt $h_a \in C(a) \Rightarrow \lim_{y \rightarrow b} h_a(f^{-1}(y)) = h_a(a) = f'(a)$.

Példák:

- $f(x) = e^x$, $x \in \mathbb{R} = I$, f szigorúan monoton nő, mindenhol deriválható, $f'(x) = e^x$, $R_f = (0, \infty) = J$ $b > 0, b \in J$ esetén $\ln'(b) = (f^{-1})'(b) = \frac{1}{f'(f^{-1}(b))} = \frac{1}{e^{\ln b}} = \frac{1}{b}$
- $f(x) = \sin x$, $I: = (-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2})$, ez szigorúan monoton nő, differenciálható, $f'(x) = \cos x$. $\arcsin'(x) = (f^{-1})'(x) = \frac{1}{f'(f^{-1}(x))} = \frac{1}{\cos(\arcsin(x))} = \frac{1}{\sqrt{1 - \sin^2(\arcsin(x))}} = \frac{1}{\sqrt{1 - x^2}}$.

Differenciálhatóság $\mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ -ben

A továbbiakban legyen $X: = \mathbb{R}^n$, $Y: = \mathbb{R}^m$. Tegyük fel, hogy $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$. Mit jelent az, hogy f differenciálható egy $x_0 \in \mathbb{R}^n$ pontban?

Definíció szerint $\exists A \in L(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m): f(x) - f(x_0) = A(x - x_0) + \eta(x)$, $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\|\eta(x)\|}{\|x - x_0\|} = 0, \forall x \in B_r(x_0)$. Tudjuk, hogy

A -hoz egy értelműen megfeleltethető egy $\mathcal{A} = \begin{pmatrix} a_{11} & \cdots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix}$ mátrix, melyre $A(x - x_0) = \mathcal{A}(x - x_0)$, így

$$f(x) - f(x_0) = \mathcal{A}(x - x_0) + \eta(x).$$

Kérdés: mik a mátrixelemek, vagyis $a_{ij} = ?$ Először legyen $m = 1$, azaz $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$. f differenciálhatósága azt jelenti,

hogy $\mathbb{R} \ni f(x) - f(x_0) = \sum_{j=1}^n a_{1j} (x_j - x_{0j}) + \eta(x)$ ahol $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta(x)}{\|x - x_0\|} = 0$. Legyen speciel

$$x = (x_{0,1}, x_{0,2} \dots x_{0,j-1}, x_j, x_{0,j+1} \dots x_{0,n}). \text{ Ekkor } f(x) - f(x_0) = a_{1j} (x_j - x_{0,j}) + \eta(x) \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \frac{f(x_{0,1}, x_{0,2} \dots x_{0,j-1}, x_j, x_{0,j+1} \dots x_{0,n}) - f(x_{0,1}, x_{0,2} \dots x_{0,j-1}, x_{0,j}, x_{0,j+1} \dots x_{0,n})}{x_j - x_{0,j}} = a_{1j} + \frac{\eta(x)}{x_j - x_{0,j}}, \text{ ahol } \left| \frac{\eta(x)}{x_j - x_{0,j}} \right| = \frac{|\eta(x)|}{|x_j - x_{0,j}|} = \frac{|\eta(x)|}{|x - x_0|} \rightarrow 0.$$

Ezért a függvény j -edik változó szerinti parciális deriváltja x_0 -ban $\partial_j f(x_0) = \frac{\partial f}{\partial x_j}(x_0) = a_{1j}$. Tehát $a_{1j} = \partial_j f(x_0)$. Ez volt az $m = 1$ eset. Általánosan, $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$, $f(x) \in \mathbb{R}^m$ esetre mi lesz? $f(x) = (f_1(x), f_2(x) \dots f_m(x))$. f_k -t nevezhetjük a függvény koordináta-függvényének. f differenciálhatósága azt jelenti, hogy

$$f(x) - f(x_0) = \mathcal{A}(x - x_0) + \eta(x), \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{|\eta(x)|}{|x - x_0|} \rightarrow 0, \quad \eta = (\eta_1, \eta_2 \dots \eta_n). \text{ Ugyanez koordinátánként kiírva:}$$

$$f_k(x) - f_k(x_0) = \sum_{j=1}^n a_{kj} (x_j - x_{0,j}) + \eta_k(x), \text{ az előbbieket szerint } a_{kj} = \partial_j f_k(x_0). \text{ Tehát a mátrixot ilyen alakban írhatjuk:}$$

$$\mathcal{A} = \begin{pmatrix} \partial_1 f_1(x_0) & \partial_2 f_1(x_0) & \cdots & \partial_n f_1(x_0) \\ \partial_1 f_2(x_0) & \partial_2 f_2(x_0) & \cdots & \partial_n f_2(x_0) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \partial_1 f_m(x_0) & \partial_2 f_m(x_0) & \cdots & \partial_n f_m(x_0) \end{pmatrix}.$$

Tétel: ha $f = (f_1, f_2 \dots f_n): \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ függvény differenciálható egy $x_0 \in \mathbb{R}^n$ pontban, akkor $\forall k$ -ra f_k parciálisan differenciálható minden változójában, továbbá $f'(x_0) \in L(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ a fenti mátrixszal adható meg. Az \mathcal{A} mátrixelemei a koordináta függvények első parciális deriváltjai.

Megjegyzés: ha $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ parciálisan differenciálható x_0 -ban minden változója szerint, abból nem következik, hogy f differenciálható is.

Egyváltozós kitérés

Lokális növekedés, fogyás – lokális szélsőérték

Definíció: legyen $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $a \in \text{int } D_f$! Azt mondjuk, hogy

- f lokálisan nő a -ban, ha $\exists B_\delta(a) = (a - \delta, a + \delta)$ környezet, hogy $a - \delta < x < a \Rightarrow f(x) \leq f(a)$ és

$$a < x < a + \delta \Rightarrow f(a) \leq f(x)$$

- f lokálisan szigorúan nő a -ban, ha $\exists B_\delta(a) = (a - \delta, a + \delta)$ környezet, hogy $a - \delta < x < a \Rightarrow f(x) < f(a)$ és $a < x < a + \delta \Rightarrow f(a) < f(x)$ (A különbség a két függvényérték relációjában van.)
- f lokálisan csökken a -ban, ha $\exists B_\delta(a) = (a - \delta, a + \delta)$ környezet, hogy $a - \delta < x < a \Rightarrow f(x) \geq f(a)$ és $a < x < a + \delta \Rightarrow f(a) \geq f(x)$
- f lokálisan szigorúan csökken a -ban, ha $\exists B_\delta(a) = (a - \delta, a + \delta)$ környezet, hogy $a - \delta < x < a \Rightarrow f(x) > f(a)$ és $a < x < a + \delta \Rightarrow f(a) > f(x)$

Tétel: legyen f differenciálható a pontban! Ha f függvény a -ban lokálisan nő $\Rightarrow f'(a) \geq 0$, és ha $f'(a) > 0 \Rightarrow f$ a -ban szigorúan lokálisan nő, illetve ha lokálisan fogy $\Rightarrow f'(a) \leq 0$ és ha $f'(a) < 0 \Rightarrow f$ a -ban szigorúan lokálisan fogy.

Bizonyítás: a) tfh f függvény a -ban lokálisan nő és f differenciálható a -ban. $\lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x) - f(a)}{x - a} = f'(a)$. Mivel f függvény

$$a\text{-ban lokálisan nő} \Rightarrow \frac{f(x) - f(a)}{x - a} \geq 0 \text{ ha } 0 < |x - a| < \delta \Rightarrow \lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x) - f(a)}{x - a} \geq 0, \text{ azaz } f'(a) \geq 0.$$

$$b) \text{ tfh } f'(a) > 0 \Rightarrow f \text{ értelmezve } a \text{ egy környezetében. Mivel } \lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x) - f(a)}{x - a} = f'(a) > 0, \text{ ezért}$$

$$\exists \delta > 0 : 0 < |x - a| < \delta \Rightarrow \frac{f(x) - f(a)}{x - a} > 0 \text{ tehát } f \text{ függvény } a\text{-ban szigorúan lokálisan nő.}$$

Megjegyzés: fordítva nem igaz, tehát ha f szigorúan lokálisan nő $\nRightarrow f' > 0$.

Példa: $f(x) = x^3$, ekkor $f'(x) = 3x^2$. Ez 0-ban szigorúan lokálisan nő, de $f'(0) = 0$.

Definíció: legyen $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $a \in \text{int } D_f$. Azt mondjuk, hogy f -nek a -ban

- lokális minimuma van, ha $\exists B_\delta(a) = (a - \delta, a + \delta) : x \in B_\delta(a) \Rightarrow f(x) \geq f(a)$
- szigorú lokális minimuma van, ha $x \in B_\delta(a) \setminus \{a\} \Rightarrow f(x) > f(a)$.

Tétel: ha f differenciálható a -ban és a -ban lokális szélsőértéke van $\Rightarrow f'(a) = 0$.

Bizonyítás: indirekt, $f'(a) \neq 0$. Ha pl $f'(a) > 0 \Rightarrow a$ -ban szigorúan lokálisan nő, vagy ha $f'(a) < 0 \Rightarrow a$ -ban szigorúan lokálisan fogy.

Megjegyzés: $f'(a) = 0 \nRightarrow f$ -nek a -ban lokális szélsőértéke van. Pl $f(x) = x^3$, $a = 0 \Rightarrow f'(0) = 0$, pedig f 0-ban szigorúan lokálisan nő.

Monoton növekedés és fogyás

11.25

Definíció: azt mondjuk, hogy az $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ egy I intervallumon

- monoton nő, ha $\forall x_1, x_2 \in I$ esetén $x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_1) \leq f(x_2)$
- monoton csökken, ha $\forall x_1, x_2 \in I$ esetén $x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_1) \geq f(x_2)$
- szigorú monoton nő, ha $\forall x_1, x_2 \in I$ esetén $x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_1) < f(x_2)$
- szigorú monoton csökken, ha $\forall x_1, x_2 \in I$ esetén $x_1 < x_2 \Rightarrow f(x_1) > f(x_2)$

Rolle **Tétel:** tfh $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ folytonos és (a, b) -n differenciálható, $f(a) = f(b)$. Ekkor $\exists \xi \in (a, b) : f'(\xi) = 0$.

Bizonyítás: a) ha $f(x) = f(a) = f(b)$, $\forall x$, akkor $f'(x) = 0 \quad \forall x \in (a, b)$.

b) ha létezik $x \in (a, b): f(x) \neq f(a) = f(b)$, pl $f(x) < f(a)$, akkor mivel $f \in C[a, b] \Rightarrow [a, b]$ sorozatkompakt halmaz \mathbb{R} -ben (ami korlátos és zárt) ezért R_f sorozatkompakt \Rightarrow korlátos és zárt. $\exists \xi \in [a, b]: f(\xi) = \inf f = \min f$. Mivel $\exists f(x): f(x) < f(a)$, ezért $\xi \in (a, b)$. Ezért f -nek ξ -ben lokális minimuma van. f differenciálható ξ -ben, tehát $f'(\xi) = 0$.

Lagrange-féle középérték **Tétel:** tfh $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, $f \in C(D_f)$ és f differenciálható (a, b) -n. Ekkor

$$\exists \xi \in (a, b): f'(\xi) = \frac{f(b) - f(a)}{b - a}.$$

Bizonyítás: visszavezetjük a Rolle tételre. Értelmezzük a g függvényt a következő módon:

$$g(x) = f(x) - \frac{f(b) - f(a)}{b - a} (x - a). \text{ Ekkor } g \in C[a, b] \text{ és } g \text{ differenciálható } (a, b) \text{-n. } g(b) = f(b) - \frac{f(b) - f(a)}{b - a} (b - a) = f(a)$$

, de a definícióból látható, hogy $g(a) = f(a) \Rightarrow g(b) = g(a)$. Alkalmazzuk Rolle tételét! $\exists \xi: g'(\xi) = 0$, azaz

$$0 = g'(\xi) = f'(\xi) - \frac{f(b) - f(a)}{b - a}$$

Tétel: legyen $I \subset \mathbb{R}$ intervallum! $f: I \rightarrow \mathbb{R}$, $f \in C(I)$, továbbá f differenciálható int I -ben. Ekkor f monoton nő az I -n

$$\Leftrightarrow f'(x) \geq 0 \quad \forall x \in \text{int } I.$$

Bizonyítás: a) ha f monoton nő $\Rightarrow \forall x \in \text{int } I$ -re $f'(x) \geq 0$

b) tfh $f'(x) \geq 0 \quad \forall x \in \text{int } I$. Legyen $x_1, x_2 \in I$, $x_1 < x_2$! Azt kellene belátni, hogy $f(x_1) \leq f(x_2)$. Alkalmazzuk a

Lagrange-féle középérték tétel! $[x_1, x_2] \subset I \Rightarrow \exists \xi \in (x_1, x_2) \subset I: f'(\xi) = \frac{f(x_2) - f(x_1)}{x_2 - x_1}$. A feltétel szerint

$$f'(\xi) \geq 0, x_2 - x_1 > 0 \Rightarrow f(x_2) - f(x_1) \geq 0 \Rightarrow f(x_2) \geq f(x_1).$$

Megjegyzés: azt hihetnénk, hogy f szigorúan monoton növekedése $\Leftrightarrow f'(x) > 0 \quad \forall x \in \text{int } D_f$, pedig nem.

Példa: $f(x) = x^3$, $x \in \mathbb{R}$. Ekkor f szigorúan monoton nő, de $f'(0) = 0$.

Tétel: legyen $I \subset \mathbb{R}$ intervallum, $f: I \rightarrow \mathbb{R}$, $f \in C(I)$ és f differenciálható int I -ben! Ekkor f szigorúan monoton nő I -n

$$\Leftrightarrow f'(x) \geq 0 \text{ és } I\text{-nek nincs olyan } J \text{ részintervalluma, ahol } f'(x_j) = 0, \forall x_j \in J$$

Bizonyítás: \Rightarrow irányban: tfh f szigorúan monoton nő az I -n \Rightarrow monoton nő $\Rightarrow f'(x) \geq 0 \quad \forall x \in \text{int } I$. Indirekt tfh

$\exists (c, d) \subset I: f'(x) = 0 \quad \forall x \in (c, d) \Rightarrow$ Lagrange-féle középérték tétel felhasználásából $\Rightarrow f = \text{állandó } (c, d)$ -n. Ez ellentmond annak, hogy f szigorúan monoton nő.

\Leftarrow irányban: tfh $f'(x) \geq 0 \quad \forall x \in \text{int } I$ és $\nexists J \subset I$ részintervallum, ahol $f'(x_j) = 0 \quad \forall x_j \in J$. Mivel $f'(x) \geq 0 \Rightarrow f$ monoton nő. Ha f nem szigorúan monoton növekedne, akkor $\exists x_1, x_2 \in I, x_1 < x_2: f(x_1) = f(x_2) \Rightarrow$ (mivel f monoton nő) $f(x_1) = f(x) = f(x_2) \quad \forall x \in (x_1, x_2) \Rightarrow f'(x) = 0$, ha $x \in (x_1, x_2)$.

Tétel: tfh $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, és ennek az összes elsőrendű parciális deriváltja létezik $x_0 \in \mathbb{R}^n$ valamely teljes környezetében, és ezek folytonosak x_0 -ban. Ekkor f differenciálható x_0 -ban.

Bizonyítás: a feltétel szerint egy x_0 bizonyos környezetében fekvő $x = (x_1, x_2, \dots, x_n)$ pontra $f(x) - f(x_0) =$

$= [f(x_1, x_2 \dots x_n) - f(x_{1,0}, x_2 \dots x_n)] + [f(x_{1,0}, x_2 \dots x_n) - f(x_{1,0}, x_{2,0} \dots x_n)] + \dots + [f(x_{1,0}, x_{2,0} \dots x_{n-1,0}, x_n) - f(x_{1,0} \dots x_{n,0})]$
, alkalmasan választott $\xi_i \in (x_i, x_{i,0})$ segítségével folytatva (Lagrange-féle középértéktétel felhasználásával):

$$\begin{aligned} f(x) - f(x_0) &= \\ &= \partial_1 f(\xi_1, x_2 \dots x_n)(x_1 - x_{1,0}) + \partial_2 f(x_{1,0}, \xi_2, x_3 \dots x_n)(x_2 - x_{2,0}) + \dots + \partial_n f(x_{1,0}, x_{2,0} \dots x_{n-1,0}, \xi_n)(x_n - x_{n,0}) = \\ &= \partial_1 f(x_0)(x_1 - x_{1,0}) + \partial_2 f(x_0)(x_2 - x_{2,0}) + \dots + \partial_n f(x_0)(x_n - x_{n,0}) + \underbrace{[\partial_1 f(\xi_1, x_2 \dots x_n) - \partial_1 f(x_0)](x_1 - x_{1,0})}_{\eta_1(x)} + \\ &+ \underbrace{[\partial_2 f(x_{1,0}, \xi_2, x_3 \dots x_n) - \partial_2 f(x_0)](x_2 - x_{2,0})}_{\eta_2(x)} + \dots + \underbrace{[\partial_n f(x_{1,0}, x_{2,0}, \dots, x_{n-1,0}, \xi_n) - \partial_n f(x_0)](x_n - x_{n,0})}_{\eta_n(x)}. \text{ Azt kellene} \end{aligned}$$

belátni, hogy $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta(x)}{|x - x_0|} = 0$ ahol $\eta(x) = \sum_{i=1}^n \eta_i(x)$. Hasonló egyenlőség érvényes $\eta(x)$ minden tagjára, pl. az 1-re:

$$\frac{|\partial_1 f(\xi_1, x_2 \dots x_n) - \partial_1 f(x_0)| (x_1 - x_{1,0})}{|x - x_0|} \leq \underbrace{[\partial_1 f(\xi_1, x_2 \dots x_n) - \partial_1 f(x_0)]}_{x \rightarrow x_0 \text{ és } \partial_1 f \in C(x_0) \Rightarrow \text{ez} \rightarrow 0} \underbrace{\frac{|x_1 - x_{1,0}|}{|x - x_0|}}_{\leq 1}$$

Megjegyzés: a tétel feltétele elegendő, de nem szükséges f differenciálhatóságához.

Tétel: legyen $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m (m > 1)$. $f = (f_1, f_2 \dots f_n)$. Az, hogy f differenciálható x_0 -ben $\Leftrightarrow \forall j$ -re f_j differenciálható x_0 -ban, $f_j: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$. Következmény: ha $\partial_k f_j$ létezik x_0 egy környezetében és folytonos x_0 -ban $\forall j, k$ -ra, akkor f differenciálható x_0 -ban.

Bizonyítás: f differenciálható x_0 -ban $\Rightarrow f(x) - f(x_0) = \mathcal{A}(x - x_0) + \eta(x)$ ahol $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{\eta(x)}{|x - x_0|} = 0$, $\eta = (\eta_1, \eta_2, \eta_3 \dots \eta_n)$.

„Koordinátás” alakban így is írhattuk volna: $f_j(x) - f_j(x_0) = \mathcal{A}_j(x - x_0) + \eta_j(x) \forall j$ -re, ahol

$$\mathcal{A} = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix} \text{ illetve } \mathcal{A}_k = (a_{k1}, a_{k2} \dots a_{kn}). \text{ Ez pontosan azt jelenti, hogy } f_j \text{ koordinátafüggvény}$$

differenciálható x_0 -ban.

Definíció: legyen X, Y normált terek, $f: X \rightarrow Y, \Omega \subset X$ tartomány (vagyis nyílt és összefüggő). Ha az f az Ω minden pontjában differenciálható, akkor azt mondjuk, hogy f differenciálható Ω -n.

Definíció: legyen $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}, \Omega \subset \mathbb{R}^n$. Ha $\forall j$ -re $\exists \partial_j f(x), \forall x \in \Omega$, akkor f egyszer parciálisan differenciálható Ω -ban. Ha $\partial_j f$ folytonos is Ω minden pontjában $\forall j$ -re, akkor f egyszer folytonosan differenciálható Ω -n, $f' \in C(\Omega)$.

Magasabbrendű differenciálhatóság

Definíció: legyenek X, Y normált terek, $f: X \rightarrow Y$. Tekintsük az összes $x \in X$ pontot, melyben f differenciálható! Azt a

függvényt, amely az ilyen $x \in X$ ponthoz az $f'(x) \in L(X, Y)$ deriváltat rendeli, f (első) derivált függvényének nevezzük, jele f' .

Definíció: legyenek X, Y normált terek, $f: X \rightarrow Y$. Ha f' differenciálható x_0 -ban (tehát értelmezve is van x_0 egy környezetében), akkor azt mondjuk, hogy f kétszer differenciálható x_0 -ban és definíció szerint $f''(x_0) := (f')'(x_0)$.
Megjegyzés: $f''(x_0): X \rightarrow L(X, Y)$, $f''(x_0)$ lineáris folytonos operátor, így $f''(x_0) \in L(X, L(X, Y))$.

Definíció: ha f' függvény értelmezve van és folytonos valamely $\Omega \subset X$ tartományon, akkor azt mondjuk, hogy f egyszer folytonosan differenciálható Ω -n.

Megjegyzés: ez a definíció $X = \mathbb{R}^n, Y = \mathbb{R}$ esetén ekvivalens a korábbi definícióval.

Definíció: ha f' függvény értelmezve van és folytonos valamely $\Omega \subset X$ tartományon, akkor azt mondjuk, hogy f kétszer folytonosan differenciálható Ω -n.

Definíció: legyen $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ képező függvény! Ha valamely j -re a $\partial_j f$ függvény a k -adik változója szerint parciálisan differenciálható egy $x_0 \in \mathbb{R}^n$ pontjában, akkor $\partial_k \partial_j f(x_0) := [\partial_k (\partial_j f)]_{x_0}$. Hasonlóan értelmezhető f függvény magasabb rendű parciális deriváltjaira.

Kérdés: igaz-e, hogy $\partial_j \partial_k f = \partial_k \partial_j f, \forall j, k$ -ra? Általában nem (de azért a fizikában előforduló példákra általában igaz, mint ahogy látni is fogjuk).

Pl: $f(x, y) := \begin{cases} \frac{xy^3}{(x^2+y^2)} & \text{ha } (x, y) \neq (0, 0) \\ 0 & \text{ha } (x, y) = (0, 0) \end{cases}$. Ekkor $\partial_1 \partial_2 f(0, 0) = 0$ de $\partial_2 \partial_1 f(0, 0) = 1$. Az eredmények nem

triviálisak, segítségképp: $\partial_1 f = \begin{cases} \frac{y^5 - x^2 y^3}{(x^2 + y^2)^2} & \text{ha } (x, y) \neq (0, 0) \\ 0 & \text{ha } (x, y) = (0, 0) \end{cases}$ illetve $\partial_2 f = \begin{cases} \frac{3x^3 y^2 + xy^2}{(x^2 + y^2)^2} & \text{ha } (x, y) \neq (0, 0) \\ 0 & \text{ha } (x, y) = (0, 0) \end{cases}$.

Young **Tétel** \mathbb{R}^2 -ből \mathbb{R} -be képező függvényekre: legyen $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$, melyre $(x_0, y_0) \in D_f \subset \mathbb{R}^2$ pont környezetében létezik $\partial_1 \partial_2 f$ és $\partial_2 \partial_1 f$ is és folytonosak (x_0, y_0) pontban. Ekkor $\partial_1 \partial_2 f(x_0, y_0) = \partial_2 \partial_1 f(x_0, y_0)$.

Bizonyítás:
$$\left. \begin{aligned} F(x) &:= f(x, y) - f(x, y_0) \\ G(y) &:= f(x, y) - f(x_0, y) \end{aligned} \right\} \Rightarrow F(x) - F(x_0) = G(y) - G(y_0). \text{ Alkalmazzuk először a Lagrange}$$

középérték-tételt F és G függvényekre! $\exists \xi$ az x, x_0 között, hogy

$F(x) - F(x_0) = F'(\xi)(x - x_0) = [\partial_1 f(\xi, y) - \partial_1 f(\xi, y_0)](x - x_0)$ és $\exists \eta$ az y, y_0 között, hogy

$G(y) - G(y_0) = G'(\eta)(y - y_0) = [\partial_2 f(x, \eta) - \partial_2 f(x_0, \eta)](y - y_0)$, ezért a fenti egyenlőség miatt

$[\partial_1 f(\xi, y) - \partial_1 f(\xi, y_0)](x - x_0) = [\partial_2 f(x, \eta) - \partial_2 f(x_0, \eta)](y - y_0)$. Még 2x alkalmazzuk a Lagrange-féle középérték tételt: $y \mapsto \partial_1 f(\xi, y)$ függvényre és $x \mapsto \partial_2 f(x, \eta)$ függvényre.

$\exists \tilde{\xi}, \tilde{\eta}: \partial_2 (\partial_1 f)(\xi, \tilde{\eta})(y - y_0)(x - x_0) = \partial_1 (\partial_2 f)(\tilde{\xi}, \eta)(x - x_0)(y - y_0)$, ahol $\tilde{\xi}$ egy x, x_0 között, $\tilde{\eta}$ pedig egy y, y_0 között van. $\partial_2 (\partial_1 f)(\xi, \tilde{\eta}) = \partial_1 (\partial_2 f)(\tilde{\xi}, \eta)$. $(x, y) \rightarrow (x_0, y_0)$ esetén, mivel $\partial_1 \partial_2 f$ és $\partial_2 \partial_1 f$ folytonosak (x_0, y_0) -ban, $\Rightarrow \partial_2 (\partial_1 f)(x_0, y_0) = \partial_1 (\partial_2 f)(x_0, y_0)$.

Következmény: ha $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ -be képez és az f -nek az összes második parciális deriváltja létezik x_0 egy környezetében és folytonos x_0 -ban $\Rightarrow \partial_j \partial_k f(x_0) = \partial_k \partial_j f(x_0)$.

Definíció: azt mondjuk, hogy egy $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ függvény k -szor ($k \geq 1$) folytonosan differenciálható Ω -n, ha minden legfeljebb k -ad rendű parciális derivált létezik és folytonos az $\Omega \subset \mathbb{R}^n$ tartományon. 12.02

Tétel: ha $f: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ függvény k -szor folytonosan differenciálható, akkor f minden legfeljebb k -adrendű parciális deriváltjában a deriválások sorrendje tetszőlegesen felcserélhető.

Jelölés: feltéve, hogy f függvény k -szor folytonosan differenciálható, a továbbiakban használandó a következő jelölés a legfeljebb k -adrendű parciális deriváltakra: $\alpha = (\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n)$, $\alpha_j \geq 0, \alpha_j \in \mathbb{N}$ esetén $\partial^\alpha f = \partial_1^{\alpha_1} \partial_2^{\alpha_2} \dots \partial_n^{\alpha_n} f$. A

deriválás rendje $|\alpha| = \sum_{j=1}^n \alpha_j \leq k$.

Megjegyzés: ha $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ függvény k -szor folytonosan differenciálható Ω -n $\Rightarrow f$ minden legfeljebb $(k - 1)$ -edrendű parciális deriváltja differenciálható.

Bilineáris operátorok

Azért kellene, mert $f''(x_0) \in L(X, L(X, Y))$, és ezt összefüggésbe akarjuk hozni az $X \times X$ -ből Y -ba képező operátorokkal.

Definíció: legyenek X, Y vektorterek, ekkor $X \times Y: \{(x, y) | x \in X, y \in Y\}$ és $X \times Y$ -n értelmezzük az összeadást és a valós számmal való szorzást: $(x_1, y_1) + (x_2, y_2) = (x_1 + x_2, y_1 + y_2)$, $\lambda \in \mathbb{R}$ esetén $\lambda(x_1, y_1) = (\lambda x_1, \lambda y_1)$.

Állítás: az $X \times Y$ a fenti tulajdonságokkal vektorteret alkot.

Definíció: legyenek X, Y normált terek. Ekkor az X, Y vektortérben vezessük be a következő normát:

$$\|(x, y)\| = \sqrt{\|x\|^2 + \|y\|^2}!$$

(Megj: más normát is lehetne definiálni, pl $\|(x, y)\| = \|x\| + \|y\|$).

Állítás: $X \times Y$ a fenti normával normált tér.

Definíció: legyenek X, Y, Z normált terek, tekintsük az $X \times Y$ vektorteret! Egy $\tilde{A}: X \times Y \rightarrow Z$ operátort bilineárisnak

nevezünk, ha minden rögzített $\forall x \in X$ esetén $y \mapsto \tilde{A}(x, y)$, $y \in Y$ lineáris és minden rögzített $y \in Y$ esetén $x \mapsto \tilde{A}(x, y)$, $x \in X$ lineáris.

Megjegyzés: az $X \times Y$ -ből Z -be képező bilineáris operátorok vektorteret alkotnak a következő művelettel:

$$\underbrace{(\tilde{A} + \tilde{B})}_{\in L(X \times Y, Z)}(x, y) = \underbrace{\tilde{A}(x, y)}_{\in Z} + \underbrace{\tilde{B}(x, y)}_{\in Z} \text{ és } \lambda \in \mathbb{R} \text{ esetén } (\lambda \tilde{A})(x, y) = \lambda \cdot \tilde{A}(x, y) \in Z.$$

Kérdés: legyenek X, Y, Z normált terek (tehát vektorterek is). Továbbá legyen $\tilde{A}: X \times Y \rightarrow Z$ bilineáris operátor.

Következik-e ebből, hogy \tilde{A} folytonos? Általában nem.

Tétel: az $\tilde{A}: X \times Y \rightarrow Z$ bilineáris operátor folytonos $\Leftrightarrow \exists c \geq 0: \|\tilde{A}(x, y)\| \leq c\|x\| \cdot \|y\|$, $\forall x \in X, \forall y \in Y$ -ra.

Megjegyzés: ha az utóbbi teljesül, akkor \tilde{A} bilineáris operátort korláatosnak nevezzük.

Bizonyítás \Leftarrow irányban: tfh \tilde{A} korláatos. Belátjuk, hogy \tilde{A} folytonos $(x_0, y_0) \in X \times Y$ rögzített elemnél.

$$\begin{aligned} \|\tilde{A}(x, y) - \tilde{A}(x_0, y_0)\| &= \|\tilde{A}(x, y) - \tilde{A}(x_0, y) + \tilde{A}(x_0, y) - \tilde{A}(x_0, y_0)\| \leq \\ &\leq \|\tilde{A}(x, y) - \tilde{A}(x_0, y)\| + \|\tilde{A}(x_0, y) - \tilde{A}(x_0, y_0)\| \leq \|\tilde{A}(x - x_0, y)\| + \|\tilde{A}(x_0, y - y_0)\| \leq c\|x - x_0\| \|y\| + c\|x_0\| \|y - y_0\| \end{aligned}$$

ezért nyilván

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0: \|(x, y) - (x_0, y_0)\| = \sqrt{\|x - x_0\|^2 + \|y - y_0\|^2} < \delta \Rightarrow c\|x - x_0\| \cdot \|y\| + c\|x_0\| \cdot \|y - y_0\| < \varepsilon$$

$$\Rightarrow \text{irányban: tfh folytonos, de nem korláatos (indirekt): } \forall n \in \mathbb{N} \exists x_n \in X, y_n \in Y: \|\tilde{A}(x_n, y_n)\| > n^2 \|x_n\| \cdot \|y_n\|.$$

Legyen $\tilde{x}_n = \frac{x_n}{n \cdot \|x_n\|} \rightarrow 0$ és $\tilde{y}_n = \frac{y_n}{n \cdot \|y_n\|} \rightarrow 0$. Ebből már látszik az állítás.

Definíció: legyenek X, Y, Z normált terek, $\tilde{A}: X \times Y \rightarrow Z$ korláatos, folytonos bilineáris operátor. Ekkor \tilde{A} normáját így értelmezzük: $\|\tilde{A}\| := \sup \{ \|\tilde{A}(x, y)\| : \|x\| = 1, \|y\| = 1 \}$.

Állítás: $\|\tilde{A}\| = \min \{ c \mid \|\tilde{A}(x, y)\| \leq c\|x\| \cdot \|y\|, \forall (x, y) \in X \times Y \}$. (A bizonyítása hasonló lineáris korláatos operátorok esetéhez.)

Tétel: tekintsük az $X \times Y \rightarrow Z$ képező korláatos bilineáris operátorokat az előbb bevezetett összeadással és skalárral való szorzással, és vegyük hozzá a fenti normát. Ekkor egy normált teret kapunk.

Észrevétel: legyenek X, Y, Z normált terek, $A \in L(X, L(Y, Z))$. Értelmezzük az $\tilde{A}: X \times Y \rightarrow Z$ operátort:

$$\tilde{A}(x, y) := \underbrace{(Ax)}_{\in Z} y. \text{ Ekkor } \tilde{A}: X \times Y \rightarrow Z \text{ korláatos bilineáris operátor.}$$

Bizonyítás: a) a fentiek szerint $\tilde{A}: X \times Y \rightarrow Z$

b) belátjuk először, hogy \tilde{A} bilineáris operátor

$$\tilde{A}(\lambda_1 x_1 + \lambda_2 x_2, y) = [A(\lambda_1 x_1 + \lambda_2 x_2)]y = (\lambda_1 Ax_1 + \lambda_2 Ax_2)y = \lambda_1 [(Ax_1)y] + \lambda_2 [(Ax_2)y] = \lambda_1 \tilde{A}(x_1, y) + \lambda_2 \tilde{A}(x_2, y)$$

$$\tilde{A}(x, \lambda_1 y_1 + \lambda_2 y_2) = (Ax)(\lambda_1 y_1 + \lambda_2 y_2) = \lambda_1 (Ax)y_1 + \lambda_2 (Ax)y_2 = \lambda_1 \tilde{A}(x, y_1) + \lambda_2 \tilde{A}(x, y_2).$$

c) belátjuk, hogy \tilde{A} korláatos: $\|\tilde{A}(x, y)\| = \|(Ax)y\| \leq \|Ax\| \cdot \|y\| \leq \|A\| \cdot \|x\| \cdot \|y\| \Rightarrow \tilde{A}$ korláatos, továbbá $\|\tilde{A}\| \leq \|A\|$.

Tétel: legyenek X, Y, Z normált terek, $A \in L(X, L(Y, Z))$. Ekkor az $\tilde{A}(x, y) := (Ax)y, x \in X, y \in Y$ képlettel értelmezett $\tilde{A}: X \times Y \rightarrow Z$ bilineáris operátor. Fordítva: minden $\tilde{A}: X \times Y \rightarrow Z$ bilineáris operátort ilyen alakú: $\exists ! A: L(X, L(Y, Z)): \tilde{A}(x, y) = (Ax)y$.

Bizonyítás: az első állítást beláttuk. Fordítva: tfh $\tilde{A}: X \times Y \rightarrow Z$ korlátos bilineáris operátor. Tekintsük tetszőleges, rögzített $x \in X$ esetén a következő $A(x)$ operátort: $y \mapsto \tilde{A}(x, y)$. Ez egyrészt lineáris, másrészt korlátos, hiszen a feltétel szerint \tilde{A} korlátos:

$\| [A(x)](y) \| = \| \tilde{A}(x, y) \| = \left\| \|x\| \cdot \|y\| \cdot \tilde{A}\left(\frac{x}{\|x\|}, \frac{y}{\|y\|}\right) \right\| \leq \| \tilde{A} \| \cdot \|x\| \cdot \|y\| = (\| \tilde{A} \| \cdot \|x\|) \|y\| \Rightarrow$ a fenti operátor korlátos operátor és normája $\leq \| \tilde{A} \| \cdot \|x\|$. Jelölje $A(x)$ ezt az $L(Y, Z)$ -beli operátort $\Rightarrow \tilde{A}(x, y) = (A(x))y$. Nem nehéz belátni, hogy $A(x)$ x -től lineárisan függ. A korlátos is, hisz $\|A(x)\| \leq \| \tilde{A} \| \cdot \|x\|, \forall x \in X \Rightarrow A$ korlátos is, sőt $\|A\| \leq \| \tilde{A} \| \Rightarrow \| \tilde{A} \| = \|A\|$. (lásd az előbbi tételt)

Megjegyzés: $\tilde{A}(x, y) = (Ax)y$ képlet lineáris normatartó leképezést definiál a bilineáris operátorok és $L(X, L(Y, Z))$ között.

Multilineáris leképezések

Definíció: legyenek X_1, X_2, \dots, X_n, Z vektorterek. Egy $X_1 \times X_2 \times \dots \times X_n \rightarrow Z$ leképezést multilineárisnak nevezünk, ha minden koordinátájában lineáris (midőn a többit rögzítjük).

Definíció: legyenek X_1, X_2, \dots, X_n, Z normált terek! Egy $\tilde{A}: X_1 \times X_2 \times \dots \times X_n \rightarrow Z$ multilineáris leképezés korlátos $\exists c \geq 0: \| \tilde{A}(x_1, x_2, \dots, x_n) \| \leq c \cdot \|x_1\| \cdot \|x_2\| \cdot \dots \cdot \|x_n\| \forall x_j \in X_j$.

Tétel: \tilde{A} folytonos $\Leftrightarrow \tilde{A}$ korlátos.

Tétel: egy \tilde{A} multilineáris folytonos operátor általános alakja

$$\tilde{A}(x_1, x_2, x_3, \dots, x_n) = (((Ax_1)x_2)x_3 \dots x_n), A \in L(X_1, L(X_2 \dots L(X_n, Z))).$$

Alkalmazás a magasabbrendű deriváltak értelmezésére

Legyenek X, Y normált terek, $f: X \rightarrow Y$. Ha f differenciálható $x_0 \in X$ -ben, akkor $f'(x_0) \in L(X, Y)$. f' függvény X -ből $L(X, Y)$ -ba képező függvény. Ezért $f''(x_0) = (f')'(x_0) \in L(X, L(X, Y))$. Az $f''(x_0) \in L(X, L(X, Y))$ -beli operátornak a fentiek szerint egyértelmű módon megfelel egy $X \times X \rightarrow Y$ bilineáris folytonos operátor:

$$A := f''(a) \in L(X, L(X, Y)), \tilde{A}(x_1, x_2) := (Ax_1)x_2 = ((f''(a))x_1)x_2, (x_1, x_2) \in X \times X.$$

Speciális eset: $X = \mathbb{R}^n, Y = \mathbb{R}$. Ekkor $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}, L(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}) \ni f'(a) \leftrightarrow (\partial_1 f(a), \partial_2 f(a), \dots, \partial_n f(a)) \in \mathbb{R}^n$ ($a \leftrightarrow$ jel a megfeleltethetőséget jelenti). $f': \mathbb{R}^n \rightarrow L(\mathbb{R}^n, \mathbb{R})$. Ez úgy is felfogható, hogy $f': \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$. $f''(a) \in L(\mathbb{R}^n, L(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}))$

tekinthető $\mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ bilineáris operátornak, de tekinthető $L(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^n)$ -beli operátornak is, ennek megfelel egy

$$n \times n\text{-es mátrix. } f' = (\partial_1 f, \partial_2 f, \dots, \partial_n f), f''(a) \Leftrightarrow \begin{pmatrix} \partial_1^2 f(a) & \partial_2 \partial_1 f(a) & \cdots & \partial_n \partial_1 f(a) \\ \partial_1 \partial_2 f(a) & \partial_2^2 f(a) & \cdots & \partial_n \partial_2 f(a) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \partial_1 \partial_n f(a) & \partial_2 \partial_n f(a) & \cdots & \partial_n^2 f(a) \end{pmatrix} = \mathcal{A}.$$

$$[f''(a)](x_1, x_2) = \langle \mathcal{A}x_1, x_2 \rangle = \sum_{j=1}^n \left[\sum_{k=1}^n \partial_j \partial_k f(a) x_{1k} \right] x_{2j}.$$

Speciális eset: $X = \mathbb{R}$, Y tetszőleges normált tér, $f: X \rightarrow Y$, $L(\mathbb{R}, Y) \ni f'(a) \leftrightarrow y \in Y$ (a nyíl a megfeleltethetőséget jelenti) a következő képlettel: $\mathbb{R} \ni t \mapsto yt \in Y$, \mathbb{R} -ből Y -ba képező lineáris operátor. Ekkor $f'(a)$ azonosítható $y \in Y$ elemmel.

Magyarázat: ebben az esetben az $Y \ni f'(a) \leftrightarrow \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(a+h) - f(a)}{h}$, $f''(a) \leftrightarrow b \in Y$, ugyanis f is tekinthető $\mathbb{R} \rightarrow Y$ függvénynek, $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$, $[f''(a)](x_1, x_2) = [f''(a)x_1]x_2 = (bx_1)x_2$.

A Lagrange középértéktétel többváltozós függvényekre

Legyen X normált tér, $Y = \mathbb{R}$.

Tétel: legyen $a, b \in X$, $L(a, b) := \{a + t(b - a) : t \in [0, 1]\}$. Tfh $f: X \rightarrow \mathbb{R}$ folytonos $L(a, b)$ -n és differenciálható

$$\text{int}(L(a, b)). \text{ Ekkor } \exists \xi \in \text{int}(L(a, b)) : \underbrace{f(b)}_{\in Y} - \underbrace{f(a)}_{\in Y} = \underbrace{f'(\xi)}_{\in L(X, Y)} \underbrace{(b - a)}_{\in X}.$$

Bizonyítás: visszavezetjük az $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ függvényekre. $\phi(t) := a + t(b - a)$, $t \in [0, 1]$. Ekkor $\phi: [0, 1] \rightarrow X$, $\phi \in C(0, 1)$ és itt differenciálható is. $\phi'(t) = (b - a) \in X$, $g(t) = f(\phi(t)) = (f \circ \phi)(t)$, $t \in [0, 1]$, ekkor $g: [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$. Mivel $f \in C(L(a, b)) \Rightarrow f \circ \phi \in C[0, 1]$, továbbá $f \circ \phi$ differenciálható $(0, 1)$ -n, $g'(t) = (f \circ \phi)'(t) = f'(\phi(t))\phi'(t) \in L(\mathbb{R}, \mathbb{R})$, g függvényre alkalmazzuk a Lagrange-féle középérték-tételt: $\exists \tau \in (0, 1) : g(1) - g(0) = g'(\tau)(1 - 0)$, $g(1) = f(\phi(1)) = f(b)$, $g(0) = f(a)$, $g'(\tau) = f'(\phi(\tau))\phi'(\tau) = f'(\phi(\tau))(b - a)$. $\xi := \phi(\tau) = a + \tau(b - a)$.

Kérdés: mi a helyzet akkor, ha $Y \neq \mathbb{R}$. Egyszerű példa: $X = \mathbb{R}$, $Y = \mathbb{R}^2$. Ebben az esetben a fenti állítás általában

nem igaz. $f = (f_1, f_2) : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$, $f_1(t) := \sin t$, $t \in [0, 2\pi]$, $f_2(t) := \cos t$. Ekkor $f(0) = f(2\pi) = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}$, $f'(\tau) = \begin{pmatrix} \cos \tau \\ -\sin \tau \end{pmatrix}$,

$$\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix} = f(2\pi) - f(0) = f'(\tau)2\pi \neq 0 \quad (0 = a, 2\pi = b).$$

Tétel: legyenek X, Y normált terek, $f: X \rightarrow Y$, $a, b \in X$, $f \in C[L(a, b)]$ és f differenciálható $\text{int}(L(a, b))$. Ekkor

$\|f(b)-f(a)\| \leq \sup_{\xi \in L(a,b)} \|f'(\xi)(b-a)\|$. Ez a Lagrange egyenlőtlenség.

Alkalmazás

12.09

Állítás: legyenek X, Y normált terek, $\Omega \subset X$ tartomány (azaz nyílt és összefüggő) $\Leftrightarrow \Omega$ nyílt és bármely két pontja összeköthető egy Ω -ban haladó törött vonallal. Tíh $f: \Omega \rightarrow Y$ és f differenciálható Ω minden pontjában és $f'(x) = 0, \forall x \in \Omega \Rightarrow f$ állandó.

Bizonyítás: legyen $x_1 \in \Omega, x_2 \in \Omega$ tetszőleges. Belátjuk, hogy $f(x_1) = f(x_2) \in Y$. Kössük össze az x_1 és x_2 pontokat egy Ω -ban haladó törött vonallal! A töréspontok legyenek $x_1, \xi_1, \xi_2, \dots, \xi_k, x_2$. Először alkalmazzuk a Lagrange-egyenlőtlenséget $L(x_1, \xi_1)$ -re! $\|f(\xi_1) - f(x_1)\| \leq \sup_{\eta_1 \in L(x_1, \xi_1)} \|f'(\eta_1)(\xi_1 - x_1)\| = 0 \Rightarrow f(\xi_1) = f(x_1)$.

Alkalmazva $L(\xi_1, \xi_2)$ -re, $L(\xi_2, \xi_3)$ -ra, ..., $L(\xi_k, x_2)$ -re, kapjuk, hogy

$$f(\xi_1) = f(\xi_2), f(\xi_2) = f(\xi_3), \dots, f(\xi_k) = f(x_2) \Rightarrow f(x_1) = f(x_2).$$

Függvénysorok és sorozatok integrálása és deriválása

Legyenek $f_k: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, egyszerűség kedvéért folytonos függvények, $k \in \mathbb{N}$. Tíh $\forall x \in [a, b]$ esetén $\lim_{k \rightarrow \infty} f_k(x) = f(x)$.

Ekkor mondtuk, hogy (f_k) függvény sorozat pontonként tart egy f függvényhez.

Kérdés: ebből következik-e, hogy $\lim_{k \rightarrow \infty} \int_a^b f_k(x) dx = \int_a^b f(x) dx$? Általában nem. Pl.:

$$f_k(x) = \begin{cases} x/(1/2k) & \text{ha } 0 \leq x \leq 1/2k \\ -x/(1/2k) + 2k & \text{ha } 1/2k < x \leq 1/k \\ 0 & \text{egyébként} \end{cases}$$

Tétel: egy $f_k: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}, f_k \in C[a, b]$ és $(f_k) \rightarrow f$ egyenletesen ($\Rightarrow f \in C[a, b]$). Ekkor $\lim_{k \rightarrow \infty} \int_a^b f_k(x) dx = \int_a^b f(x) dx$.

Bizonyítás: $\lim_{k \rightarrow \infty} \left| \int_a^b f_k(x) dx - \int_a^b f(x) dx \right| = 0$ ezt kellene belátni.

$$\left| \int_a^b f_k(x) dx - \int_a^b f(x) dx \right| = \left| \int_a^b [f_k(x) - f(x)] dx \right| \leq \int_a^b |f_k(x) - f(x)| dx. \text{ Mivel } (f_k) \rightarrow f \text{ egyenletesen}$$

$$\Rightarrow \forall \varepsilon > 0 \exists k_0 : k > k_0 \Rightarrow |f_k(x) - f(x)| < \varepsilon, \forall x \in [a, b]. \text{ Így } \int_a^b |f_k(x) - f(x)| dx < \varepsilon \cdot (b - a), \text{ ebből következik a tétel}$$

állítás.

Tétel: legyen $g_j : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}, g_j \in C[a, b], \sum_{j=1}^{\infty} g_j = f$ sor egyenletesen konvergens (vagyis ha a részletösszegek

$$\text{sorozata egyenletesen konvergál } f\text{-hez, ekkor amúgy } f \text{ folytonos}) \Rightarrow \sum_{j=1}^{\infty} \int_a^b g_j(x) dx = \int_a^b f(x) dx.$$

Tétel: tfh $f_k : (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ függvény folytonosan differenciálható, továbbá $(f_k') \rightarrow g$ egyenletesen (a, b) -n, továbbá egy alkalmas $c \in (a, b)$ helyre $\lim_{k \rightarrow \infty} f_k(c) = \alpha$ véges. Ebből következik, hogy $(f_k) \rightarrow f$ egyenletesen (a, b) -n, f folytonosan differenciálható és $f'(x) = \lim_{k \rightarrow \infty} [f_k'(x)]$.

Bizonyítás: alkalmazzuk a Newton-Leibniz formulát az f_k folytonosan differenciálható függvényekre, $x \in (a, b)$

$$\text{rögzített. } f_k(x) - f_k(c) = \int_c^x f_k'(t) dt \Rightarrow f_k(x) = \int_c^x f_k'(t) dt + f_k(c) \rightarrow \int_c^x g(t) dt + \alpha, \text{ mert } f_k'(t) \rightarrow g(t) \text{ egyenletesen,}$$

$$t \in [x, c] \text{ vagy } t \in [c, x]. \text{ Továbbá } f_k \text{ egyenletesen tart } \underbrace{\left[\int_c^x g(t) dt + \alpha \right]}_{f(x)} \text{-hoz, ugyanis}$$

$$|f_k(x) - f(x)| = \left| \left[\int_c^x f_k'(t) dt + f_k(c) \right] - \left[\int_c^x g(t) dt + \alpha \right] \right| \leq \left| \int_c^x (f_k'(t) - g(t)) dt \right| + \underbrace{|f_k(c) - \alpha|}_{< \varepsilon \text{ ha } k > k_0} \leq$$

$$\leq |x - c| \cdot \underbrace{\sup_{< \varepsilon \text{ ha } k > k_1} (|f_k'(t) - g(t)|)}_{< \varepsilon \text{ ha } k > k_1} + \varepsilon \leq (b - a)\varepsilon + \varepsilon \text{ és } k \geq \max \{k_0, k_1\} \Rightarrow (f_k) \rightarrow f \text{ egyenletesen } (a, b) \text{-n. Kellett, hogy}$$

$$(b - a) \text{ véges legyen! } f(x) = \int_c^x g(t) dt + \alpha \Rightarrow f'(x) = g(x), \forall x \in (a, b).$$

Tétel: tfh $\phi_j : (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ folytonosan differenciálható. $\sum_{j=1}^{\infty} \phi_j' = g$ egyenletesen konvergens (a, b) -n, továbbá

$$\exists c \in (a, b): \sum_{j=1}^{\infty} \phi_j(c) = \alpha \text{ véges. Ekkor } \sum_{j=1}^{\infty} \phi_j \text{ egyenletesen konvergens } (a, b) \text{-n, } f := \sum_{j=1}^{\infty} \phi_j \text{ függvény}$$

differenciálható (a, b) -n és $f'(x) = \sum_{j=1}^{\infty} \phi_j'(x)$, $\forall x \in (a, b)$.

Bizonyítás: $f_k = \sum_{j=1}^k \phi_j \dots$

Cauchy-féle középérték **Tétel:** tfh $f, g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, folytonosak, (a, b) -n differenciálhatóak és $g'(x) \neq 0, \forall x \in (a, b)$.

Ekkor $\exists \xi \in (a, b): \frac{f(b)-f(a)}{g(b)-g(a)} = \frac{f'(\xi)}{g'(\xi)}$. (Ha $g(x) = x$, akkor ez a Lagrange középérték tétel)

Bizonyítás: $g(b) - g(a) \neq 0$, ugyanis ha $g(b) - g(a) = 0$ lenne, akkor a Rolle tétel szerint g függvényre

$\exists \eta \in (a, b): g'(\eta) = 0$. Legyen $F(x) := f(x) - \frac{f(b)-f(a)}{g(b)-g(a)} [g(x) - g(a)]$. Ekkor F folytonos $[a, b]$ -n és differenciálható

(a, b) -n, $F(a) = f(a)$, $F(b) = f(b) - \frac{f(b)-f(a)}{g(b)-g(a)} [g(b) - g(a)] = f(a)$. $F(a) = F(b) \Rightarrow$ Rolle tétel segítségével

$\exists \xi \in (a, b): F'(\xi) = 0$, azaz $0 = F'(\xi) = f'(\xi) - \frac{f(b)-f(a)}{g(b)-g(a)} g'(\xi)$.

L' Hôpital szabály

Tétel (alapeset): tfh f, g értelmezve van és differenciálható $a \in \mathbb{R}$ egy környezetében (a -ban nem is kell), továbbá

$\lim_{x \rightarrow a} f(x) \equiv \lim_a f = 0$ és $\lim_b g = 0$. Ekkor $\lim_a \frac{f}{g} = \lim_a \frac{f'}{g'}$, ha létezik ez utóbbi.

Bizonyítás: értelmezzük az f és g függvényt a -ban! $f(a) := 0, g(a) := 0$. Ezért f, g folytonosak a egy környezetében és deriválhatók is x kivételével, $g'(x) \neq 0$. Alkalmazzuk a Cauchy-féle középérték-tételt: a környezetében levő x pont

és a által meghatározott intervallumra $\exists \xi \in (a, b): \frac{f(x)}{g(x)} = \frac{f(x)-f(a)}{g(x)-g(a)} = \frac{f'(\xi)}{g'(\xi)} \Rightarrow x \rightarrow a$ esetén

$\xi \rightarrow a \Rightarrow \lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x)}{g(x)} = \lim_{\xi \rightarrow a} \frac{f'(\xi)}{g'(\xi)}$, ha ez utóbbi létezik.

Általánosítások: a) $a := \pm \infty$ és $\lim_a f = 0, \lim_a g = 0$, ekkor is igaz, hogy $\lim_a \frac{f}{g} = \lim_a \frac{f'}{g'}$, ha ez utóbbi létezik

b) $\lim_a f = \pm \infty$ és $\lim_a g = \pm \infty$ esetén hasonló állítás.

Hatványsorok integrálása és deriválása

$\sum_{k=0}^{\infty} c_k (x-a)^k$, $a, x \in \mathbb{R}$ ezt nevezzük x -nek a körüli hatványsornak. Ez egy speciális függvénysor. Legyen ennek a

konvergencia sugara $R!$ Tudjuk, hogy $|x-a| < R$ esetén a hatványsor konvergens x -ben. Azt is tudjuk, hogy $\forall \delta > 0$ esetén a hatványsor egyenletesen konvergens $[a-R+\delta, a+R-\delta]$ intervallumon.

Tétel: legyen a hatványsor konvergencia sugara $R > 0$ és $R \leq \infty$. Ekkor egyrészt tetszőleges $[c, d] \subset (a-R, a+R)$

esetén a hatványsor tagonként integrálható, vagyis $\int_c^d \sum_{k=0}^{\infty} c_k (x-a)^k dx = \sum_{k=0}^{\infty} \int_c^d c_k (x-a)^k dx$.

Tétel: legyen a hatványsor konvergencia sugara $R > 0$ és $R \leq \infty$. Ekkor $|x - a| < R$ esetén a hatványsor x -ben

tagonként deriválható:
$$\left(\sum_{k=0}^{\infty} c_k (x-a)^k \right)' = \sum_{k=0}^{\infty} (c_k (x-a)^k)'$$

Bizonyítás: alkalmazzuk a függvény sorok tagonkénti deriválásáról szóló tételt! Világos, hogy a hatványsor tagjai folytonosak, akárhányszor differenciálhatóak. Kérdés: mi a tagok deriváltjaiból alkotott hatványsor konvergencia sugara? Látható, hogy ugyanaz. A derivált sor k -adik tagja: $c_k k (x-a)^{k-1}$, erre ugyanaz a konvergencia sugár adódik. Tehát a deriváltakból álló sor egyenletesen konvergens $[c, d]$ -n ha $[c, d] \subset (a-R, a+R)$, $|x-a| < R$, $[c, d]$ -t megválaszthatjuk úgy, hogy $x \in [c, d]$.

Taylor formula

tfh egy hatványsor konvergencia sugara > 0 , $f(x) = \sum_{k=0}^{\infty} c_k (x-a)^k$, $|x-a| < R > 0$. (Definíció szerint itt $0^0 = 1$.)

Az előbbiek szerint $|x-a| < R$ esetén

$$f'(x) = \sum_{k=0}^{\infty} c_k k (x-a)^{k-1}$$

$$f''(x) = \sum_{k=0}^{\infty} c_k k(k-1)(x-a)^{k-2}$$

⋮

$$f^{(j)}(x) = \sum_{k=0}^{\infty} c_k k(k-1)(k-2)\dots(k-j+1)(x-a)^{k-j}$$

Ekkor $f^{(j)}(a) = c_j \cdot j(j-1)(j-2)\dots 2 \cdot 1 = c_j j! \Rightarrow c_j = \frac{f^{(j)}(a)}{j!}$.

Állítás: ha $f(x) = \sum_{k=0}^{\infty} c_k (x-a)^k$, $|x-a| < R > 0 \Rightarrow c_k = \frac{f^{(k)}(a)}{k!}$. Speciális eset, ha f polinom, azaz $f = P_N$ (N -edfokú

polinom), vagyis $f = \sum_{k=0}^N c_k (x-a)^k$, ekkor $c_k = \frac{P^{(k)}(a)}{k!}$, más szóval $P(x) = \sum_{k=0}^N \frac{P^{(k)}(a)}{k!} (x-a)^k$.

Taylor formula Lagrange- féle maradéktaggal

Tétel: tfh f függvény $N+1$ -szer differenciálható a egy környezetében. Ebben a környezetben fekvő tetszőleges x

pontjára $f(x) = \sum_{k=0}^N \frac{f^{(k)}(a)}{k!} (x-a)^k + \frac{f^{(N+1)}(\xi)}{(N+1)!} (x-a)^{N+1}$, alkalmasan választott $\xi \in (x, a)$ elemre.

Megjegyzés: $N = 0$ esetén megkapjuk a Lagrange-féle középértéktételt.

Bizonyítás: jelölje $g(x) := f(x) - \sum_{k=0}^N \frac{f^{(k)}(a)}{k!} (x-a)^k = f(x) - P(x)$. Ekkor $g(a) = f(a) - P(a)$, de $P(a) = f(a)$, így

$g(a) = 0$. Továbbá $g'(a) = f'(a) - P'(a)$, node $f'(a) = P'(a)$, így $g'(a) = 0 \dots g^{(n)}(a) = f^{(n)}(a) - P^{(n)}(a) = 0$.

Tekintsük: $\frac{g(x)}{(x-a)^{N+1}} = \frac{g(x)-g(a)}{(x-a)^{N+1}-(a-a)^{N+1}} = \frac{g'(\xi)}{(n+1)(\xi_1-a)^N}$, felhasználva a Cauchy-féle középérték tételt. További

alkalmazása segítségével

$$\frac{g(x)}{(x-a)^{N+1}} = \frac{g'(\xi_1)-g'(a)}{(N+1)(\xi_1-a)^N-(N+1)(a-a)^N} = \frac{g''(\xi_2)}{(N+1)N(\xi_2-a)} = \dots = \frac{f^{(N+1)}(\xi_{N+1})}{(N+1)!} \Rightarrow \frac{g(x)}{(x-a)^{N+1}} = \frac{f^{(N+1)}(\xi_{N+1})}{(N+1)!}$$

Következmény: ha f akárhányszor differenciálható a egy környezetében, akkor (ha tudom, hogy

$\xi \in (a, x)$: $\lim_{N \rightarrow \infty} \frac{f^{(N+1)}(\xi)}{(N+1)!} (x-a)^{N+1} = 0$ ξ -ben egyenletesen) $\Rightarrow f(x) = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{f^{(k)}(a)}{k!} (x-a)^k$, ez f Taylor sorfejtése.

Egyszerű, elegendő (de nem szükséges) feltétel, ha $\xi \in (a, x)$, $|f^{(n+1)}(\xi)|$ egyenletesen korlátos, ugyanis

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{(x-a)^{n+1}}{(n+1)!} = 0.$$

Definíció: tfh egy f függvény a egy környezetében akárhányszor differenciálható! Ekkor $\sum_{k=0}^{\infty} \frac{f^{(k)}(a)}{k!} (x-a)^k$

hatványsort az f függvény Taylor sorának nevezünk.

Megjegyzés: lehetséges, hogy f akárhányszor differenciálható, de a Taylor sora az a pont kivételével nem állítja elő a

függvényt. pl: $f(x) = \begin{cases} 0 & \text{ha } x = 0 \\ e^{-\frac{1}{x^2}} & \text{egyébként} \end{cases}$. Ennek $\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = 0, \lim_{x \rightarrow 0} f'(x) = 0 \dots \lim_{x \rightarrow 0} f^{(k)}(x) = 0, \forall k \Rightarrow f$ akárhányszor

deriválható az $a = 0$ helyen. $\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(h)-f(0)}{h-0} = 0$, tehát $f'(0) = 0, f''(0) = 0 \dots \Rightarrow f$ Taylor sora 0, pedig $f(x) > 0$ ha

$x \neq 0$.